

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΗΧΩ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΓΚΡΗΤΙΟ ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΧΑΝΙΑ 1 'Απριλίου 1954

ΕΤΟΣ Γ' ΤΕΥΧΟΣ 11ον

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡ. 20.000

ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1000

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Β' ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΑΡΡΕΝΩΝ ΧΑΝΙΩΝ

ΣΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΜΕ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΟΝΕΙΡΑ

ΑΡΧΙΜ. ΕΙΡΗΝΑΙΟΥ ΓΑΛΑΝΑΚΗ

Μιλούσαμε ένα βράδυ με δύο νέους, που χωριστά από την τυπική Γυμνασιακή των μόρφωση και την έτοιμασία των για την 'Ανώτερη Παιδεία, ασχολούνται και πλατύτερα με την έρευνα και τη σπουδή όλης της ανθρώπινης γνώσης. Στη συζήτησή μας αυτή διαπιστώσαμε πως σήμερα στη νεότητα, υπάρχουν μεγάλα σχέδια και λαμπρά έργα για το μέλλον το δικό της και όλης γενικά της ανθρωπότητας. Πολλοί δηλ. από τους σημερινούς νέους μας, όνειρεύονται να παίξουν ένα σπουδαίο ήγετικό ρόλο είτε σαν πολιτικοκοινωνικοί ήγέτες είτε σαν πρωτοπόροι και αναμορφωτές σ' ένα πνευματικό άγωνα για ένα καλύτερο πολιτισμό. "Όσοι γνωρίζουν έστω και λίγο την ψυχολογία των νέων ξέρουν πως τα φαινόμενα αυτά δεν είναι αποκλειστικό προνόμιο των νέων της εποχής μας, γιατί πάντα η νεότητα έχει το χάρισμα αυτό να όνειρεύεται και να έτοιμάζει μια καλύτερη κι' ανώτερη ζωή. 'Υπάρχουν όμως σήμερα και ώρισμένοι ξεχωριστοί λόγοι που ένισχύουν τη φυσική πές αυτή τάση των νέων μας προς τα μεγάλα σχέδια και λαμπρά έργα. Βρισκόμαστε σε μια εποχή «μεταβατική», σε μια εποχή που η ανθρωπότης ακολουθώντας τον αιώνιο δρόμο της προόδου προχωρεί σε νέες μορφές πολιτισμού. Το ξεκίνημα έχει γίνει μ'α, δέ φθάσαμε ακόμη στο τέρμα κι' η πορεία γίνεται—όπως πάντα στην Ιστορία—με σφάλματα και απογοητεύσεις που θωλώνουν τον όριζοντα και κάνουν δύσκολο τον προσανατολισμό. "Έτσι πληθαίνει το χάος στις περιπτώσεις αυτές κι' οί νέοι που πάντα ζητούνε το καλύτερο νοιώθουνε πλειότερα την ανάγκη να εργαστούνε γι' αυτό. "Ίσως γι' αυτό και στην εποχή μας όλοι οί νέοι φλέγονται από τη λαχτάρα να γίνουν εργάτες και δημιουργοί

μιας καλύτερης ζωής. Σ' όλους τους εύγενικούς αυτούς όνειροπόλους θάθελα να πω τοῦτα τὰ λόγια μου.

Πρώτο: Το μεγάλο όνειρο δεν είναι ίδιο με τη μεγάλη πράξη. Δεν είναι αρκετό δηλ. να νομίζη κανείς πως κάνοντας ένα λαμπρό σχέδιο για ένα μεγάλο έργο πετυχαίνει το σκοπό του. "Ίσα—Ίσα όσο μεγάλο είναι ένα σχέδιο τόσο και πλειότερες δυσκολίες θά συναντήσωμε για να το πραγματοποιήσωμε. Δεν θέλομε μ' αυτά να ποῦμε πως πρέπει να φυλάεται κανείς από τις τέτοιες περιπέτειες, αλλά πως πρέπει να υπολογίζη καλά τὰ πράγματα και να βλέπη καθαρά με ποιό τρόπο και σε ποιό χρόνο μπορεί η Ιδέα του να γίνη πράξη.

Δευτερο: Τα μεγάλα έργα θέλουν και μεγάλες και καθαρές ψυχές. Μπορεί μια μεγάλη κι' αξια Ιδέα να σώζη τον κόσμο, μά όταν εκείνοι, που αναλαμβάνουν να την πραγματοποιήσουνε την περνοῦνε από την ακάθαρτη ψυχή των, τη γεμίζουνε με τὰ πάθη των και τὰ συμφέροντά των και την άχρηστεύουνε... "Η υπόθεση ενός καλύτερου κόσμου και μιας καλύτερης ζωής είναι μια μεγάλη υπόθεση κι' όσοι θά εργαστοῦνε γι' αυτή θάχουνε άσφαλώς την εύλογία του Θεού και την έκτίμηση της Ιστορίας. Μά πρέπει ώστόσο νάμαστε φρόνιμοι για να φυλάξωμε το έργο αυτό από επικίνδυνες παρεκτροπές, κι' ακόμη πρέπει νάμαστε καθαροί για να τὸ κάμωμε κι' αυτό ώραίο και άγνό. Και χωριστά από τούτη τη γενική υπόθεση όσοι από τους νέους θέλουν να κάμουν το δικό των μέλλον καλύτερο και ωραιότερο δεν πρέπει να ξεχνούν πως μια καλή και μεγάλη ζωή—όπως την όνειρεύονται όλοι—χρειάζεται πάντα μια με-

(Συνέχεια εἰς τὴν β' σελίδα)

ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑ ΟΝΟΜΑΤΩΝ Β' ΚΛΙΣΕΩΣ

*Από τις τρεις κλίσεις τῶν ὀνομάτων ἡ εὐκολωτέρα εἶναι ἡ δευτέρα καὶ στίς καταλήξεις καὶ στὸν τονισμό.

Δυσκολευόμαστε μονάχα στὸ δίχρονο τῆς παραληγουσῆς πῶς θὰ τὸ γράψουμε καὶ τί τόνο θὰ βάλουμε.

1) Κατὰ γενικὸ κανόνα νὰ ἔχουμε ὑπ' ὄψῃ μας τὸ ρῆμα ἀπὸ τὸ ὁποῖο παράγεται τὸ ὄνομα.

α) Ὄταν παράγεται ἀπὸ ρῆμα περισπώμενο θὰ γράψουμε τὴν παραλήγουσα ἢ προπαραλήγουσα μὲ (η) π.χ. ποθῶ—ποθητός, (τὸ—θη μὲ η) ἀγαπῶ—ἀγαπητός, χορηγῶ—χορηγός, κινῶ—κινητός, ἢ κινητικός.

β) Ὄταν παράγεται ἀπὸ ρῆμα σὲ (—ιζω) θὰ γράψουμε μὲ (ι) π.χ. φωτίζω—φωτισμός, ποτίζω—ποτισμός ἢ ποτιστικός.

γ) Ὄταν παράγεται ἀπὸ ρῆμα σὲ (—ώνω) θὰ γράψουμε μὲ (ω) π.χ. δηλώνω—δηλωτικός, κληρώνω—κληρωτικός.

δ) Ὅσα γίνονται ἀπὸ ἄλλα ρήματα ἢ ἄλλες λέξεις τῶν ὁποίων ξέρουμε τὴν γραφὴ π.χ. ᾄδῃ, μελωδός, χορῳδία, μελωδία κ.λ.π.

2) Νὰ προσέξουμε αὐτὰ ποὺ τελειώνουν σὲ

α) —ιος μὲ (ι) π.χ. ἅγιος, πάτριος κ.λ.π.

Καὶ τὰ κύρια σὲ —ιος γράφονται μὲ (ι) π.χ. Γεώργιος, Εὐτύχιος, Ἀθανάσιος πλὴν τῶν Βασίλειος, Ἡράκλειος, Ἄρειος, Ἀχιλλεῖος.

Καὶ μερικὰ τοπικὰ ὀνόματα ὅπως Κορίνθιος, Δῆλιος, Νάξιος κλπ. γράφονται μὲ (ι).

Σε—ειος μὲ (ει) γράφονται μερικὰ ὅπως βόρειος, οἰκεῖος, Πυθαγόρειος κ. ἄ.

β) —ιος, μὲ (ι) π.χ. φυσικός, λογικός κ.λ.π. ἔξαιρουσὶν τὰ θηλυκός, Λιβυκός, Κεραμεικός, Ἀκαδημαϊκός, Λαρεϊκός.

γ) —ινος μὲ (ι) π.χ. ἑαρινός, νυκτερινός, ξύλινος, πεδινός, ἑσπερινός, χάλκινος, κίτρινος κλπ. ἔξαιρῶνται ὀρεινός, ἑρετεινός, ταπεινός, ἀλγεινός, σκοτεινός, φλογινός, ἑλαινός, κλεινός κ.λ.π. εὐφρό-

συνος, ἀνώδυνος, ἀνεύθυνος (νὰ προσέξουμε τὸ δευτεροσυνθετικὸ τους). Τὰ εἰς —ινος ὑπερδιούλλαβα ἔχουν τὸ (ι) μακρὸν ὅπως Ταραντῖνος—Βυζαντῖνος—Κωνσταντῖνος πλὴν τοῦ καρλίνος.

δ) —ιμος μὲ (ι) π.χ. γόνιμος προΐμιος, κλπ.

ε) —αιος μὲ (αι) ἑβδομαδιαῖος, τελευταῖος, ὠραῖος, ἀλλὰ νέος. Νὰ μὴ γίνεταί σύγχυση μὲ τὰ εἰς —τέος ὀρηματικά—ἀγοραστέος κλπ.

στ) —ησιος, ἡμερήσιος, ἐτήσιος. Τὰ ἔθνη καὶ Ἰθακήσιος, Μιλήσιος κ.λ.π.

ζ) —ῶος, πατρῶος, μητρῶος κ.λ.π.

η) —έος, πειναλέος, θαρραλέος κ.λ.π.

θ) —ωλός, ἀμαρτωλός, φειδωλός, χαλός, Αἰτωλός. Πλὴν τοῦ θολός, ὀβολός.

ι) —ηλός, ἀπατηλός, σιωπηλός κ.λ.π.

ια) —ωγός, παιδαγωγός κ.λ.π.

ιβ) —ίσκος, οἰκίσκος, χιτωνίσκος κ.λ.π. (ὑποκοριστ.).

ιγ) —ίλος, ναυτίλος κ.λ.π.

ιδ) —ιον (οὐδέτ) μὲ (ι): Χωρίον, παιδίον, κοράσιον, Γυμνάσιον, εἰδύλλιον κ.λ.π. Ἀλλὰ καὶ γραφεῖον, μουσεῖον, ἀρχεῖον, σχολεῖον, φορεῖον, ταχυδρομεῖον, μνημεῖον, Λύκειον, ὑπόγειον, κρόμμυον, πλοῖον καὶ ἄλλα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ θυμώμεθα ἀπὸ μνήμης.

ιε) —τήριον μὲ (η), ἀκροατήριον, ἐργαστήριον, δικαστήριον, κ.λ.π. ἀλλὰ κτίριον (τὸ ρῆμα κτίζω σὲ —ιζω).

ιστ) —ύριον, —ύλλιον (ὑποκοριστ) νεφύριον, δενδρύλλιον, εἰδύλλιον κ.λ.π.

3) Τὰ πάρα κάτω ἔχουν τὸ δίχρονο μακρὸ καὶ γι' αὐτὸ παίρνουν περισπωμένη ὁ ἄθλος (ἀγών), τὸ ἄθλον (βραβεῖον) ὁ γοῖπος (δίχτυ), γοῖφος, ὁ γοῦλος, ὁ γῦρος, ὁ θροῦλος, ὁ ἐχίνος, ὁ μῖτος, ὁ μῦθος, ὁ τύφος, ὁ πῖλος, ὁ κοῖνος, ὁ σῖτος, ὁ στῦλος, ὁ ζῦθος, ὁ Κύρος, ὁ Φοῖρος, ὁ Χῖος, (ὁ κάτοικος, ἐνῶ ἡ Χῖος) ἢ Σκύρος, τὸ φύλον, τὸ σῦκον, τὸ σῦλλον (λάφυρο).

γάλη καὶ ὁμορρη ψυχὴ ποὺ νὰ ξέρῃ σὲ ποῖο ἀπὸ τὰ γαθὰ τῆς ζωῆς αὐτῆς πρέπει νὰ δώσῃ τὴν προτίμησίν της καὶ νὰ φυλαχθῇ ἀπὸ τὰ πάθη καὶ τίς ἀρυναμίεις, ποὺ «φράζουν πολλὰς φορές τοὺς δρόμους τῆς ζωῆς μας». Ἐδῶ ταιριάζει νομίζω νὰ εἰπωθοῦνε τὰ σοφὰ λόγια δυὸ μεγάλων ἀνθρώπων.

Ἔπου θέλεις νὰ φυτρώσῃ πρασινάδα δὲν πρέπει νὰ πατῆς μὲ λασπωμένα πόδια» (Ἴψεν).

«Ὅ,τι μὰς τάζει ἡ ζωὴ πρέπει νὰ τὸ φυλάξωμε» (Γκαῖτε).

ΕΙΡ. ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ

Ἀρχιμ.

Ἰππότης Ἐκκλ. Σχολῆς Κρήτης

4) Δὲν πρέπει ἀκόμη νὰ ξεχνοῦμε καὶ τοὺς στοιχειώδεις κανόνες γιὰ τὴν κλίση καὶ τὸν τονισμό τῶν ὀνομάτων τῆς Β' κλίσεως ὅπως τὸ (α) τῶν οὐδέτερον ὅτι εἶναι πάντοτε βραχύ, ὅτι ἡ γενική καὶ δοτική ἐνικοῦ καὶ πληθ. ὅταν τονίζεται στὴ λήγουσα παίρνει περισπωμένη ὅτε ὅταν ἡ λήγουσα εἶναι μακρὰ ἢ προπαραλήγουσα δὲν τονίζεται (ἐξαιρέση γίνεται στὴ δημοτική ποὺ λέμε τοῦ ἀνθρώπου) κ.λ.π., ὅπως θὰ τὰ μελετήσωμε σὲ κάθε Γραμματική.

5) Στὴ Δημοτική. Ἡ διαφορὰ εἶναι μικρὴ

α) Τὰ οὐδέτερα εἶναι συνήθως χωρὶς (ν) π.χ. τὸ πρόβατο, τὸ δέντρο, τὸ βουλευτήριον κ.λ.π.

β) Τὸ οὐδέτερο, τὸ βεῖσκομε καὶ σὲ (ι) π.χ. τὸ παιδί τοῦ παιδιοῦ, τὸ ποτήρι (τοῦ ποτηριοῦ) τὸ

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΞΕΛΙΞΙΝ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ

Είναι γεγονός άναμφισβήτητον ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς τὰ μέγιστα συνετέλεσεν εἰς τὴν ἠθικὴν ἀνύψωσιν καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τὰ βελτίω ἐξέλιξιν τῶν ἀνθρώπων. Μετὰ τὴν πολυτάραχον καὶ περιπετειώδη ζωὴν του κατὰ τοὺς πρώτους αἰῶνας ὁ Χριστιανισμὸς, ἐδραιωθείς ἐπὶ ἀσαλεύτων βάσεων, οὐδέποτε ἔπαυσε νὰ ἐκχέῃ τὸ ἀνέσπερον φῶς του εἰς τὴν ἐσκοτισμένην ἀνθρωπότητα. Καὶ ἔκτοτε ἐξακολουθεῖ νὰ ὀδηγῇ τὰ βήματα τῆς ἀνθρωπότητος εἰς ἀπαύρατος σφαῖρας πνευματικὰς εἰς αἰθροῖους καὶ ἰδεώδεις ὀρίζοντας.

Ὁ ἄνθρωπος μέχρι τῆς γεννήσεως τοῦ Θεανθρώπου, ἦτο βυθισμένος εἰς τὸ πέλαγος τῆς ἀγνοίας καὶ ἐκυλιέτο εἰς τὸν βόρβορον τῆς ἐξαθλιώσεως. Ἡ θεία τῆς ἀνθρωπότητος ἦτο ἐλεεινὴ καὶ τρισαθλία. Ἐκοιμᾶτο ὑπὸ τὸν ἀσέληνον καὶ ζοφώδη οὐρανὸν τῆς πλάνης καὶ τῆς ἁμαρτίας. Ὁ ἄνθρωπος, ἕρμαιον τῶν παθῶν του, ἐφέρετο μέ γοργὸν βῆμα πρὸς τὴν καταστροφὴν. Ὁ ὄλεθρος ἦτο ἔτοιμος νὰ ἀνοίξῃ τὰς στυγεράς ἀγκάλας του διὰ νὰ καταλήθῃ τὴν παραπαίουσαν ἀνθρωπότητα.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἐβασίλευεν ἡ ὀμὴ βία τῶν Ῥωμαίων αὐτοκρατόρων καὶ ὁ κόσμος ἐσφάδαζεν ὑπὸ τὴν καταθλιπτικὴν κυβέρνησίν των. Ὅθεν, βραδέως μὲν, ἀλλ' ἀκατασκέτως, ἐφέρετο εἰς τὴν ἀποσύνθεσιν καὶ τὸν πνευματικὸν θάνατον. Ἡ θεία ὅμως τῆς ἀνθρωπότητος δὲν ἐπρόκειτο νὰ παραταθῇ. Ὁ λόκληρος ἡ ἀνθρωπότης, ἡ ἐπιπλέουσα ἐν τῷ σκότει τῆς πλάνης, τῆς ἁμαρτίας καὶ τῆς ἀγνοίας ἐπόθει ἕνα Σωτῆρα ἕνα θεῖον Λυτρωτῆν.

Ὁ δικαῖος αὐτὸς πόθος τῆς ἀνθρωπότητος ἐπραγματοποιήθη διὰ τῆς ἐνανθρωπίσεως τοῦ Θεανθρώπου. Ὁ Σωτῆρ διὰ τῆς μελιτεροῦς διδασκαλίας Του, ἀνήγαγεν τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὰ δεσμὰ τοῦ πνευματικοῦ σκοτους καὶ τὸν ὠδήγησεν εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἀθανασίας. Ὁ ἄνθρωπος, τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον, εὔρεν καὶ πάλιν τὸν ὀρθὸν δρόμον. Ὁ Θεὸς ἐφανερώθη ἐν ἀνθρώπινῳ σώματι, ἵνα ἐλευθερώσῃ τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς δουλείας τῆς ἁμαρτίας, καθάρσῃ τὸν νοῦν καὶ στηρίξῃ τὴν ἀνίσχυρον καὶ παραλαίουσαν αὐτοῦ βούλησιν.

Καὶ ὁ ἄνθρωπος, ἀποκτήσας πλέον ἀτομικότητα, βούλησιν ἰσχυράν, αὐτοτελοῖθῃσιν καὶ αἰσιοδοξίαν,

καλοκαίρι (τοῦ καλοκαιριοῦ) (βάζομε ὀξεῖα στὴν ὀνομαστική.

γ) Στῆ δημοτικῇ ἔχομε πολλὰ μετοχικὰ ἐπίθετα ὅπως ὁ γραμμένος, ὁ σκοτωμένος, ὁ φυτεμένος, ὁ μεθυσμένος, ὁ μαγεμένος γιὰ τὴν ὀρθὴ γραφὴ τῶν ὀποίων θὰ ὀδηγηθοῦμε ἀπὸ τὸ ρῆμα πὸν παράγονται.

δ) Τὰ εἰς—ακος ἔχουν τὸ (α) βραχὺ ἔτσι θὰ τονίσωμε Κυριακος ἀνθρωπάκος κ.λ.π.

Σ. ΜΑΡΚΟΥΔΑΚΗΣ

Καθ. Β' Γυμν. Χαλίων

ἤρχισε νὰ αἴρεται βιθημῶν εἰς αἰθροῖους καὶ ἰδεώδεις ὀρίζοντας. Ἐχον τῶρα πλέον ἕνα λαμπρὸν ὀδηγόν, ἀλλὰ καὶ πιστὸν καὶ ἀλάνθαστον σύμβουλον, βαδίζει με γοργὸν βῆμα εἰς τὴν ἐπιτυχίαν Νέοι θρίαμβοι καὶ νέαι κατακτήσεις γεμίζουν τὴν ψυχὴν του. Καὶ ἡ μεγαλυτέρα κατάκτησις εἶναι ἡ ψυχικὴ καθάρσις, ὁ ἐξαγνισμὸς, ἡ πνευματικὴ ἀναγέννησις.

Ἡ καρποφόρος ἐπίδρασις τοῦ Χριστιανισμοῦ καταφαίνεται κυρίως εἰς τὸ Βυζάντιον. Ὁ θαυμάσιος Βυζαντινὸς πολιτισμὸς, τοῦ ὀποίου ἡ αἴγλη ἐμεσουράνησεν, οὐδὲν ἄλλο ἦτο παρὰ πραγματοποιήσις τῶν ὑψηλῶν καὶ θεῖων ἰδεῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Ἡ μακραίων Ἱστορία τοῦ Βυζαντίου ἔχει νὰ μᾶς παρουσιάσῃ σελίδας ἀφθάστου μεγαλείου καὶ δημιουργικότητος. Ἡ θρυλικὴ Κωνσταντινούπολις, ἡ βασιλεῖς τῶν πόλεων, ἐπὶ χίλια καὶ πλέον ἔτη ὑπῆρξεν ὁ λαμπρὸς ἐκεῖνος φάρος ὁ ὀποῖος ἐκχέει τὸ φῶς του εἰς τὴν κοιμωμένην ἀνθρωπότητα. Ἡ Ἀγία-Σοφία, ὁ ναὸς πὸν ἔχει μείνει ἀκόμη σὰν ὄνειρον εἰς τὴν συνείδησιν τῶν Ἑλλήνων, εἶναι τρανὴ ἀπόδειξις τῆς ἐκπολιτιστικῆς ἀναπτύξεως τοῦ Βυζαντίου. Ἡ πρωτότυπος Βυζαντινὴ ζωγραφικὴ ἔμπνευσμένη ἀπὸ τὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι προσωποποίησις τοῦ ψυχικοῦ κόσμου τῶν Βυζαντινῶν. Ἀλλὰ καὶ ἡ Βυζαντινὴ μουσικὴ μῆπως δὲν εἶναι ἕνα θαῦμα εἰς τὴν καθόλου Ἱστορίαν τῆς Μουσικῆς; Ἐπίσης, οἱ ὕμνοι τῆς Ἐκκλησίας μετὰ τὸ πλούσιον καὶ ἔμπνευσμένο περιεχόμενον τῶν ἀποτελοῦν λαμπρὰν ἀπόδειξιν τῆς ἀναπτύξεως τῶν γραμμάτων εἰς τὸ Βυζάντιον. Ὅλα αὐτὰ ἦσαν ἀπαύγασμα τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας.

Τὸν ὄλον αὐτὸν Βυζαντινὸν πολιτισμὸν παρέλαβε ἡ Δύσις, ἥτις καθ' ὄλην τὴν διάρκειαν τοῦ Μεσαιῶνος εἶχε παραδοθῆ εἰς τὸν λήθαρον. Ἐκ τῆς διαμορφώσεως δὲ τοῦ πολιτισμοῦ αὐτοῦ προῆλθεν ὁ σημερινὸς Εὐρωπαϊκὸς πολιτισμὸς.

Ἀλλὰ καὶ ἂν εἰς ἀτομικὰ παραδείγματα στραφῶμεν, πάλιν βλέπομεν ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς τὰ μέγιστα συμβάλλει εἰς τὴν πρόοδον τοῦ Πολιτισμοῦ.

Ὅλοι οἱ μεγάλοι ἄνδρες καὶ ὀδηγοὶ τῶν ἐπιστημῶν κορυφαὶ ἐπιστημονικαὶ ἀπὸ αὐτὸν ἀρῶνται τὸ «ὔδωρ τῆς ζωῆς». Ὁ Κέπλερ, ὁ Παστέρ, ὁ Πασκάλ, ὁ Φραγκλῖνος, ὁ Οὐλλερ, καὶ τόσοι ἄλλοι, οἱ ὀποῖοι σπουδαίαν ὠθησιν ἔδωσαν εἰς τὸν πολιτισμὸν, ὑπῆρξαν ἔνθεροι Χριστιανοὶ

Ὁφθαλμοφανὲς εἶναι ἤδη ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς ἀνέκαθεν συνετέλεσεν εἰς τὴν ἠθικὴν ἐξύψωσιν τῆς ἀνθρωπότητος, ἥτις φωταγωγομένη ὑπὸ τοῦ ἀκτινοβόλου Χριστιανικοῦ Πνεύματος, ὀδηγεῖ σταθερῶς τὰ βήματά της εἰς λιμένα εὐδίου καὶ ἀσφαλῆ.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ Ε. ΔΕΤΟΡΑΚΗΣ

Ἡ' Τάξις Γυμνασίου Καστελλίου Πεδιάδος

ΠΛΑΝΗΤΕΣ ΜΕ ΔΙΚΟ ΜΑΣ ΦΩΣ

(“Εμπνευσις ἀπὸ τὸ «Θέλω» τοῦ Δροσίνη»

Εἶναι τόσο χαριτωμένο, τόσο κομψό, τὸ σπιτάκι τοῦ γέρο—ξυλοκόπου, ἀνάμεσα στὸ μικρὸ ἀνθισμένο κηπάκι. Κατάλευκο, μικρὸ. Γύρω του τὰ διάφορα δεντρούλια, πορτοκαλιές, λεμονιές, μυγδαλιές.

Εἶναι ἀνοιξη. Κι’ ὅλα μέσα στὸ κηπάκι τοῦ μπάρμπα Μήτρου γιορτάζουν. “Εν’ ἀπαλό, μεθυστικό ἀρώμα ξεχύνεται παντοῦ. Καταγάλανο πάνω του ἓνα κομμάτι τοῦ Ἑλληνικοῦ οὐρανοῦ χαμογελά, καὶ χαμόσυνες φωνούλες πουλιῶν ὑποδέχονται μὲ χαρὰ τὴν βασίλισσα ἀνοιξη.

Πιὸ κάτω, ἀφήνοντας τὸ γλυστερὸ μονοπάτι ποὺ ὀδηγεῖ στὸ σπιτάκι τοῦ μπάρμπα Μήτρου, ἀργοκυλά τὰ γάργαρα νερά του τὸ χωριάτικο ποταμάκι. «Νύμφη» τὸ λένε οἱ ἀγαθοὶ χωρικοί. Τὸ σιγανὸ μουρμούρισμά του κάνει τὸν γέρικο πλάτανο (ποὺ δίπλα λεβεντόκορμος στέκει) νὰ σκιρτά. Τὰ καλάμια, ποὺ τριγύρω ζώνουν τὸ ποταμάκι, κουνοῦν στὸ ἀπαλόπνοο φύσημα τοῦ ἀγέρα τὰ κεφαλάρια τους κι’ ὁ νεαρὸς κισσὸς, σφιχταγκυλισμένος μὲ τὸν πλάτανο προσπαθεῖ στὸ ὕψος νὰ τὸν φτάσῃ. Εἶν’ ὀλοπράσινος κι’ ὄραϊός. Τὸ ὕψος του περήφανο καὶ προκλητικό. Κι’ ὁ γέρο πλάτανος, ποὺ χρόνια τώρα σ’ αἰτῆ τὴν ἴδια θέσι πάντα μένει, πανύψηλος μὰ ταπεινός, παραδέχεται ὅτι πρώτη φορὰ στὴν ζωὴ του συναντᾷ τέτοια περήφανα. Προσπαθεῖ ν’ ἀπαλλαγῇ ἀπ’ αὐτὸ τὸ ἀγκίστρομα τοῦ κισσοῦ, μὰ ἄδικα. Ὁ κισσὸς ὀλοένα καὶ περισσότερο σφίγγεται πάνω του, κι’ ἀνεβῖνει ἀκόμη πιὸ ψηλά. Πολλὰ καλάμια τὸν κυττάζουν περιφρονητικά, ἄλλα στρέφουν τὸ κεφάλιακι ἄλλου κοκκινίζοντας, κι’ ἓνα μουρμουρίζει μὲ τὴν ψιλή του φωνούλα. «ᾠ, γιὰ κυττάζετε αὐτὸν τὸν φαντασμένο» κλῆς καὶ μᾶς κοροϊδεύει» πετιέται κάποιο ἄλλο. «Κι’ εἶναι τόσο ὄραϊός μὲ τὴν πράσινή του φορεσιά, μὰ καὶ τόσο ἐγωϊστῆς» φωνάζει τὸ πιὸ λεπτόκορμο ἀπ’ τὰ καλάμια. «Ναί, γι’ αὐτὸ καὶ κανένα μας δὲν τὸν χωνεύει» λέει τὸ πρῶτο. «Κι’ ὅμως, εἶναι γιὰ νὰ τὸν λυπᾶσαι.» «Τὶ λῆς γέρο πλάτανε;» Ὁ πλάτανος ποὺ μέχρι τώρα δὲν εἶχε μιλήσει ἀκόμη, κουνᾷ λυπημένος τὰ μεστωμένα του κλαδιά καὶ διὰ μαρομένα φύλλα ἀργοπέφτουν κάτω στὸ χῶμα, καὶ πάλι δὲν δίνει ἀπάντηση. Ὁ κισσὸς ὅμως δὲν κραιπνίται. Κμαρώνεται σὰν λόρδος καὶ λέει εἰρωνικά. «Μπᾶ, καὶ ποιοὶ εἶστε σεις καλέ, δὲν σὰ εἶχα προσέξει... Ἄ! ναί, θυμᾶμαι, εἶστε οἱ νέοι μου γειτόνοι. Ἄλλᾳ, βρισκόσατε τόσο χαμηλά, δὲ μπορῶ νὰ σᾶς μιλήσω». “Ετσι, ὁ ἀκαιάδεκτος κισσὸς γυρίζει τὸ πράσινο κεφάλιακι του καὶ πιάνει κουβέντα μὲ κάτσιο περαστικό σπουργίτι.

“Ολοι μένουν κατάπληκτοι, καὶ κανεὶς πιά δὲν ξαναμίλησε.

Ὁ μπάρμπα Μήτρος μὲ τὸ τσεκούρι στὸν ὄμο φτάνει στὸ μικρὸ ποτάμι. Ἀργά, κοιτάζοντας γύρω σου πλησιάζει τὸν πλάτανο «Ἀρχετὰ χρόνια ἔζησε» μονολογεῖ. Κι’ ἀσηκώνει τὸ ὄπλισμένο του χέρι. Ὁ

πλάτανος τρομάζει, ὁ κισσὸς περισσότερο φοβισμένος δὲν τολμᾷ νὰ κουνήσῃ. Καὶ νά! Τὸ τσεκούρι ἀλύπητα ἀνεβοκατεβαίνει πάνω στὸν ροζιάρικο κορμὸ τοῦ πλατάνου. Γκάπ γκούπ, γκάπ γκούπ... Σταγόνες ἀπὸ ἰδρωτὰ κυλοῦν πάνω στὰ ρυτιδιασμένα μάγουλα τοῦ Μπάρμπα Μήτρου. Ὁ πλάτανος ἔχει πέσει τὸ ἓνα κατὰχαμι μαζί του κι’ ὁ κισσὸς, ὁ κισσὸς ὁ περήφανος ποὺ ἔχει πιά χαμηλώσει τὸ κεφάλι. Τὸ πράσινο χρῶμα ἔχει χάσει τὴ λάμψη του, τὸ στητὸ κορμί του ἔχει λυγίσει στὰ δυό. Τὰ καλάμια ἄφωνα παρακολουθοῦν τὴν τριγυρῆ αὐτῆ σκηνῆ. «Τὸν ἄμοιρο τὸν πλάτανο» ἀκούγεται κλαφάρια ἢ φωνούλα τοῦ πιὸ μικροῦ καλάμιου. «Δὲν ἄξιζε μιὰ τέτοια τύχη. Χάρηκα ὅμως γιὰ τὸν κισσὸ. Πληρώθηκε ἀρχετὰ γιὰ τὸν ἐγωϊσμό του» «Ἔτσι εἶναι» ψιθυρίζει κάποιο ἄλλο. «Αὐτὸς ποὺ ἀνεβαίνει ψηλά ἔχοντας γιὰ ὑποστήριγμά του κάποιον ἄλλον, πάντα αὐτὸς ὁ ἄλλος θὰ τὸν παρασύρῃ στὸ τυχὸν πέσιμό του». Πραγματικά! αὐτὴ ἡ σοφὴ παρατήρηση τοῦ καλάμιου εἶναι τόσο ἀληθινή! Ἀκόμη καὶ σήμερα στὴν κοινωνία τῶν ἀνθρώπων ἔχομε δὴ χιλιάδες τέτοια παραδείγματα. Κι αὐτὴ ἡ κοινωνία, δὲν ἐπιτρέπει ν’ ἀνεβαίνουν ψηλά ἀνθρώποι δίχως ἄξια. Πολλὲς φορὲς κι’ οἱ ἴδιοι μετανοιῶνουν, όταν κάποια μέρα κατεβοῦν ἀπ’ τὰ οὐράνια ὕψη, ὅπως κι’ ὁ ἄμυαλος κισσὸς. “Όταν ὁ ἄνθρωπος χάσει πιά τὸν προστάτη του, θὰ κυλιστῇ στὸν βουρκο τῆς πεζῆς πραγματικότητας. Πρέπει νὰ γίνουμε «πλανῆτες μὲ δικὸ μας φῶς», ὅπως εἶπε κι’ ὁ Παλαμᾶς.

ΤΑΣΟΥΛΑ ΚΑΝΕΛΛΟΥ

Τάξις Ε΄ Γυμνάσιου Ρεθύμνης

Η ΓΚΑΦΑ ΤΟΥ ΜΠΑΛΖΑΚ

Ὁ περήφανος Γάλλος μυθιστοριογράφος Ὁνορέ ντε Μπαλζάκ, κολακευόταν νὰ πιστεῖν ὅτι ἦταν ἐμπειρὸς γραφολόγος.

Κάποτε λοιπὸν μιὰ κυρία τοῦ ἔφερε ἓνα μαθητικό τετράδιο καὶ τὸν παρακάλεσε νὰ πῆ τὴν γνώμην του, γιὰ τὸ παιδί! στὸ ὁποῖο ἀνῆκε.

Ὁ Μπαλζάκ ἐξέτασε μὲ προσοχὴ τὸ γραφικὸ χαρακτήρα.

—Μήπως εἶσθε μητέρα τοῦ παιδιοῦ; ρώτησε κατόπιν τὴν κυρία.

—Ὁχι, οὔτε κἄν συγγενῆς του.

—Τότε λοιπὸν μπορῶ νὰ σᾶς μιλήσω ἐλεύθερα. Αὐτὸ τὸ παιδί εἶναι τύπος ἡλίθιου, φοβῶμαι ὅτι δὲν θὰ καταφέρῃ ποτὲ τίποτα στὴ ζωὴ του.

Ἡ κυρία ἔσκασε στὰ γέλοια καὶ φανέρωσε τότε στὸ Μπαλζάκ, ὅτι τὸ τετράδιο ἦταν δικό του, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ποὺ πῆγαίνε ἀκόμα στὸ σχολεῖο!!

ΜΑΡΙΚΑ ΦΑΝΟΥΡΙΑΚΗ

Τάξις Ζ΄.

Γυμν. Καστελλίου Πεδιάδος.

Η ΓΡΑΦΗ

Ἡ ἀνακάλυψις καὶ χοῆσις τῆς γραφῆς ἔδωκεν εἰς τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα, ἀπεριόριστον ἀκτίνα δράσεως. Γραφῆς ὑπάρχουν διάφορα εἶδη τὰ ὁποῖα δυνάμεθα νὰ κατονομάσωμεν, ὡς ἐξῆς α) Ἰδεογραφικὴ γραφή, β) Συλλαβικὴ γραφή, γ) Ἀλφαβητικὴ γραφή. Ἡ Ἰδεογραφικὴ γραφή εὐρίσκεται ἐν χοῆσει εἰς τὴν Κίναν, καὶ συνίσταται εἰς τὴν δι' εἰκόνων ἀπόδοσιν ἀντικειμένων καὶ πράξεων, ὑποβοηθουμένη καὶ ὑπὸ γραμμῶν καὶ στιγμῶν, αἱ ὁποῖαι παριστοῦν ἡμέρας, ἐννοίας, ἀποστάσεις καὶ ἄλλας ἰδέας ποσοτικῆς φύσεως. Ἡ Κινεζικὴ γλῶσσα ἀποτελεῖται ἀπὸ ὀλίγας, σχετικῶς μονοσυλλάβους λέξεις. Εἰς τὴν Κινεζικὴν γραφὴν τὸ πλοῖον (=φάγκ) συμβολίζεται μὲ κάποιον σημεῖον. Ἡ λέξις ὁμως φάγκ, ἔκτος ἀπὸ πλοῖον, σημαίνει καὶ «μέρος» «ὑφαίνω» «ἐρωτῶ» καὶ πολλὰ ἄλλα, ἀναλόγως τῆς πλοκῆς τοῦ κειμένου. Αὗται αἱ ἐννοιαὶ δὲν δύνανται νὰ ἰχνογραφηθοῦν, διὰ τὸν λόγον αὐτὸν χρησιμοποιοῦν τὸ σύμβολον τοῦ πλοίου, μὲ ἰδιαίτερον δείκτην δι' ἐκάστην σημασίαν τοῦ «φάγκ». Οὕτω τὸ «μέρος» συμβολίζεται διὰ τοῦ σημείου, πλοῖον, καὶ τοῦ σημείου γῆ, τὸ ὑφαίνω διὰ τοῦ σημείου, πλοῖον, καὶ τοῦ σημείου, μέταξα, τὸ ἐρωτῶ διὰ τοῦ σημείου, πλοῖον, καὶ τοῦ σημείου, λέξις, καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς. Τὸ σύστημα ὁμως αὐτὸ εἶναι πολὺπλοκον καὶ ἵνα δύναται τις νὰ ἀναγινώσκῃ, ἔπρεπε νὰ γνωρίζῃ μέγαν ἀριθμὸν συμβόλων. Ἡ Ἰδεογραφικὴ γραφὴ τῶν Σουμερίων ἐγένετο ἐπάνω εἰς πηλίνας πινακίδας μὲ μικρὰς γραφίδας, αἱ ὁποῖαι ἔκαμαν καμπυλᾶ σημεῖα μὲ δυσκολίαν καὶ ἀκριβείαν. Τὰ σημεῖα αὐτά, ἕνεκα τῆς ἀδεξιότητος τῶν Σουμερίων εἰς τὴν ἰχνογραφίαν, ἐξελίχθησαν σὺν τῷ χρόνῳ εἰς σφηνοειδῆ σημεῖα. Ὅλοι γνωρίζουν τί εἶναι γοῖρος. Εἶναι τρόπος παραστάσεως λέξεων δι' εἰκόνων, ὅχι τῶν πραγμάτων τὰ ὁποῖα παριστάνουν αἱ λέξεις, ἀλλὰ δι' εἰκόνων ἄλλων πραγμάτων, τὰ ὁποῖα ἔχουν ὅμοιον φθόγγον. Ἡ γλῶσσα τῶν Σουμερίων ἦτο πολὺ κατάλληλος διὰ τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς παραστάσεως. Ἦτο προφανῶς, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν Κινεζικὴν, γλῶσσα πολυσυλλάβων. Πολλοὶ ἀπὸ τὰς συλλαβὰς αὐτὰς ἐξεταζόμενοι χωριστὰ ἦσαν τὰ ὀνόματα συγκεκριμένων πραγμάτων, εἰς τρόπον ὥστε ἡ σφηνοειδῆς γραφὴ ἀνεπτύχθη, πολὺ γρήγορα, εἰς συλλαβικὸν τρόπον γραφῆς, εἰς συλλαβογραφίαν, εἰς τὴν ὁποίαν κάθε σημεῖον ἐκφράζει συλλαβὴν, ὅπως ἀκριβῶς εἰς ἓνα συλλαβόγραφον. Αὐτὸ τὸ σύστημα γραφῆς, δὲν ἦτο διὰ γραμμάτων ἀλλὰ διὰ συλλαβῶν. Ἡ συλλαβικὴ αὕτη γραφὴ ἐπεκράτησεν ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας εἰς τὴν Ἀσσυρίαν, Βαβυλωνίαν καὶ Ἑγγὺς Ἀνατολήν. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁμως εἰς τὴν Αἴγυπτον ἀνεπτύχθη ἄλλο σύστημα γραφῆς τῆς ὁποίας τὰ πρῶτα ἴχνη συναντῶμεν εἰς τὴν ἰχνογραφικὴν, ἱερατικὴν, γραφὴν, εἰς τὰ Ἱερογλυφικά, τὰ ὁποῖα ἔγιναν σύστημα σημείων ποὺ ἀνταπεκρίνοντο εἰς φθόγγους. Ἡ Ἱερογλυφικὴ γραφὴ ἐποτελεῖται ἀπὸ διακοσμητικῶς

ΝΕΑΠΟΛΗ

Μέσα στοῦ κάμπου τ' ὀλοπράσινο πανόραμα
καὶ στὰ βουνά τ' ἀπόρθητα ἐκεῖ,
δρυσόλουστη προβάλλει, σὰν σὲ ἔραμα
κωμόπολη, γλυκεῖά, μαγευτικὴ

Ὅλα τῆς. Καὶ τὰ σπῖτιά καὶ τὰ δένδρα
δέχοντ' ὀλόχρυσά τοῦ ἡλίου μας φιλιὰ,
ὡς ὅτου αὐτὸς κρυφτῆ στὰ βουνά πέρα
κι' ἡ πόλις ὀλη ευθιστῆ στῆ σιγαλιὰ.

Καὶ τὰ πουλιὰ, γοργόφτερα καὶ φλύρα,
μὲ μουσικὴ μονότονη σκορποῦν.
Καὶ λέει κανεὶς : «Τὶ ὄραία μέρα σήμερα» !
Κι' ὄλοι μαζί γελοῦν καὶ τραγουδοῦν.

Τὰ θέλγητρά σου ὁμορφῆ πατρίδα μου,
μὲ μαγικὴ πιά δύναμη τραβοῦν
τὸν κάθε ἐπισκέπτη, ποῦ τὰ κάλλη σου
στὰ πέρατ' ἀκουσε νὰ διαλαλοῦν.

Στάθηκα τώρα κι' ἐζωγράφισα πατρίδα μου,
μὲ χρώματα τοὺς στίχους μου αὐτοὺς
καὶ μὲ πινέλο τῆ μικρῆ τὴν πέννα μου,
ἔλα τὰ κάλλη σου ποῦ ὕμνησα κι' ἀκοῦς.

Μὲ πεινιχρὴ θαρρῶ ἐξύμνηση σοῦ πρόσφερα
Νεάπολη γλυκεῖά, μαγευτικὴ.
Γιατὶ τραγούδια σοῦ ταιριαζοῦνε τρηνόφτερα
ὦ καλλονῆ τῶν κωμοπόλεων ἐσὺ !

ΓΕΩΡΓ. ΦΡΑΓΚΑΚΗΣ
Στ'. Γυμν. Νεαπόλεως.

ἀλλὰ κατειργασμένους τύπους. Οἱ Αἰγύπτιοι ἱερῶς
χρησιμοποιοῦσαν σύστημα γραφῆς κατὰ πολὺ ἄπλοῦ-
στερον, τὴν ἱερατικὴν γραφὴν. Παρὰ τὴν ἱερατικὴν
τὴν ἱερατικὴν γραφὴν ἀνεπτύχθη ἐν μέρει ἀπὸ τὰ
ἱερογλυφικά, ἄλλο σύστημα γραφῆς, τὸ ὁποῖον δὲν
διεσώθη μέχρις ἡμῶν. Τὸ παρέλαβον ὁμως οἱ Φοί-
νικες, Κοῆτες, οἱ Λυδοὶ καὶ ἄλλοι λαοί.

Ἀρκετὰ γράμματα ἐδανείσθη ἡ γραφὴ αὕτη
ἀπὸ τῆ σφηνοειδῆ. Τῆς γραφῆς αὐτῆς, ἐλάχιστα
πλέον ἴχνη τῆς ἔμειναν, ἀπὸ τὸν ἀρχικὸν ἰχνογραφι-
κὸν χαρακτῆρα τῆς. Ἐβανσε νὰ εἶναι εἰκονογραφι-
κὴ ἢ ἰδεογραφικὴ, ἔγινε καθαρὸν σύστημα σημεί-
ων, ἕκαστον τῶν ὁποίων ἀντιστοιχοῦσε εἰς ἓνα φθόγγον,
ἦτοι ἔγινεν «Ἀλφάβητον». Εἰς τὴν Μεσόγειον
ὑπῆρχον ἀρκετὰ τέτοια ἀλφάβητα, διαφέροντα ση-
μαντικῶς μεταξύ των.

Σημειωτέον ὅτι τὰ ἀλφάβητα αὐτὰ δὲν εἶχον
φωνήεντα. Ἐν τοιοῦτον ἀλφάβητον περιῆλθεν εἰς
τὰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων, τῆς ἐποχῆς τῆς Ἰλιάδος,
οἱ ὁποῖοι κατέβαλον κάθε προσπίθειαν, νὰ τὸ κά-
μουν τέλειον ἀλφάβητον, ἱκανὸν νὰ ἐκφράζῃ τοὺς ἀ-
νεπτυγμένους φθόγγους τῆς ὠρίας γλώσσης των,
αὐτοὶ δὲ προσέθεσαν καὶ τὰ φωνήεντα. Τὸ τέλειον
αὐτὸ «Ἑλληνικὸν Ἀλφάβητον» μετεδόθη διὰ τῆς κά-
τω Ἰταλίας εἰς τὴν ὑπόλοιπον Ἰταλίαν καὶ τὴν Εὐ-
ρώπην.

ΦΟΥΝΤΟΥΑ ΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
Ζ' Γυμνασίου Βάμου

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΠΤΑ

Εἰς τὴν ἀστρολογίαν, τὴν ἀλχημεία καὶ τὰς διαφόρους ἄλλας ἀποκρύφους ἐπιστήμας ὁ ἀριθμὸς ἐπτὰ ἐπονομάζεται τελειότατος. Ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς ἐπαίξει πάντοτε σπουδαῖον ρόλον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν πολλῶν λαῶν Ἄλλὰ καὶ ὁ χριστιανισμὸς ἔταν ἠθέλησε νὰ κάμῃ μίαν διαίρεσιν τοῦ χρόνου, ἐπενόησε τὴν ἑβδομάδα μὲ τὰς 7 ἡμέρας τῆς ἀπὸ τὰς ἀποίας ἡ ἑβδόμη εἶναι ἱερὰ ἡμέρα ἀναπαύσεως καὶ προσευχῆς. Ἦμπορεῖ λοιπὸν νὰ εἴπῃ τις ὅτι ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων ἀπεδόθη στὸν ἀριθμὸν 7 μία ἰδιαιτέρα σημασία καὶ ἐκτίμησις. Ὁ Πλούταρχος μάλιστα λέγει ὅτι δὲν ἀρκεῖ οὔτε μία ὀλόκληρος ἡμέρα διὰ νὰ ἀπαριθμῆσιν κανεὶς τὰς τόσας του ἐφαρμογὰς. Τὰ χρώματα τῆς Ἰριδος εἶναι ἐπτὰ, καθὼς καὶ οἱ τόνοι τῆς μουσικῆς κλίμακος. Εἰς τὰ τραγοῦδια τῶν τοιγγάνων ἀναφέρεται ὁ θρύλος ὅτι ἡ φυλὴ των, προερχομένη ἀπὸ τὰς ἀκτὰς τῆς μαύρης θαλάσσης, διεσπάρη εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην ἀφοῦ πρώτα περιεπλανήθη ἐπὶ 7 ἔτη. Ὁ μέγας Ἰταλὸς ποιητὴς Δάντε Ἀλιγκέρι εἰς τὴν «Θείαν Κωμωδίαν του» συμβολίζει τὰ 7 θανάσιμα ἁμαρτήματα μὲ ἓνα θηρίο μὲ 7 κεφαλὰς τὸ ὁποῖον τοποθετεῖ εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ καθαρτηρίου. Ἐπτὰ ἦσαν αἱ πόλεις τῆς Ἀρχαίας ἐποχῆς αἱ ὁποῖαι ἐκαυχῶντο ὅτι εἶχαν γεννήσει τὸν Ὀμηρον ἢ Σμύρνην, ἢ Χίος, ἢ Κολοφῶν, αἱ Ἀθηναί, τὸ Ἄργος, ἢ Πύλος καὶ ἢ Ἰθάκη. Ἀλλὰ καὶ οἱ σοφοὶ τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος ἦσαν ἐπίσης 7. Οἱ ἄστυροισμοὶ τῆς Μεγάλης καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀρκτου ἔχουν ἀνὰ 7 ἄστρα ὁ καθένας. Καὶ οἱ πλανῆται κατὰ τοὺς ἀρχαίους ἀστρονόμους ἦσαν 7. Ἡ σειρά αὐτῆ τῶν ἐπτὰ ἐξακολουθεῖ ἀτελειώτως. Ἄς πάρωμε τώρα τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ μαγικοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ. Εἰς τὴν θρησκείαν τὰ ἱερὰ ἄμφια τῶν χριστιανῶν κληρικῶν εἶναι 7 : τὸ στιχάριον, τὸ ὠράριον, ἡ Ζώνη, ὁ σάκκος, ὁ μανδύας, ὁ ἐπιστήθιος σταυρὸς καὶ ἡ μίτρα. Αἱ ἀρεταὶ ποῦ ἐξασφαλίζουν τὸν Παράδεισον διὰ κάθε χριστιανὸν εἶναι 7 : ἡ πίστις, ἡ ἐλπίς, ἡ φιλανθρωπία, ἡ φρόνησις, ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἐγκράτεια καὶ ἡ εὐκρίνεια. Ἀλλὰ καὶ τὰ θανάσιμα ἁμαρτήματα εἶναι 7 ἐπίσης : ἡ ὑπερηφάνεια, ἡ φιλαργυρία, ἡ φιληδονία, ὁ θυμὸς, ἡ λαίμαργια, ὁ φθόνος, καὶ ἡ ὀκνηρία. Ἐπτὰ εἶναι αἱ κυριώτεροι προσευχαὶ τῆς Καθολικῆς θρησκείας : τὸ «Πάτερ ἡμῶν», τὸ «Ἄθε Μαρία», τὸ «Γκλόρια», τὸ «Πιστεύω», τὸ «Χαίρε Βασίλισσα», τὸ «Ἄγγελος Κυρίου» καὶ τὸ «Ρέκνιεμ Ἐτέρναμ». Τὸ ἐπτὰ ἔχει ἐπίσης πολλὰς ἐφαρμογὰς στὸν βίον τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Παναγίας, Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ 7 κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἦτο κολοσσία. Ἄς μὴ λησμονοῦμεν ὅτι ἡ Ἀρχαία Ρώμη ἦτο κτισμένη ἐπάνω εἰς 7 λόφους, ὅπως ἀργότερα τὸ Βυζάντιον, Αἱ θριαμβευτικαὶ ἀψίδες ποῦ ἀνηγέρθησαν διὰ τοὺς νικητὰς Αὐτοκράτορας εἰς τὴν Ρώμην ἦσαν ἐπίσης 7. Τὰ θαύματα τοῦ κόσμου ἦσαν 7 κατὰ τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας δηλ. οἱ κρεμαστοὶ κῆποι τῆς Βαβυλώνος, ὁ Ζεὺς τῆς Ὀλυμπίας, ὁ Φάρος τῆς Ἀλεξανδρείας, ὁ Κολοσσὸς τῆς Ρόδου, ὁ Ναὸς τῆς Ἱερτέμιδος εἰς τὴν Ἐφεσον, τὸ Μωσαϊκὸν τῆς Ἀλικαρνασσῦ καὶ οἱ Πυραμίδες τῆς Αἰγύπτου ἢ ὁ Λαβύρινθος τῆς Κρήτης. Ἀλλὰ ὁ ἀριθμὸς 7 παίξει σπουδαῖον

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

ΜΙΑ ΕΚΑΡΟΜΗ

Ἦτο ἀνοίξις. Ὁ οὐρανὸς ἦτο καταγάλανος χωρὶς σύννεφα σκοτεινά. Ὁ ἥλιος εἶχε ἀνατελλεῖ πίσω ἀπὸ τὸν ὄριζοντα Μὲ τὶς ὀλόχρυσες λαμπερὰς ἀκτῖνες του σκόρπιζε παντοῦ χαρὰ. Ἡ θάλασσα φαινόταν ὡς ἓνα φωτεινὸ ἄστρο κάτω ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου. Τὰ κυματάκια τῆς σποῦσαν σπασμωδικὰ στὴν δαντελωτὴ ἀκρογιαλιά Ποῦ καὶ ποῦ κανένα πλοιαράκι διέσχιζε τὰ γαλάζια νερὰ τῆς. Ἡ φύσις ὀλόκληρος ἔμοιαζε ὡς ἀπέρυαντο Βασίλειον ἔχοντας Βασίλισσα τὴν εὐτυχίαν.

Βλέποντας ὅλα αὐτὰ δὲν μοῦ ἔδινε ὁ νοῦς μου νὰ καθίσω μέσα. Γεννήθηκε μέσα μου ἡ ἐπιθυμία νὰ κάμω μιὰ ἐκδρομοῦλα. Μιὰ καὶ δυὸ λοιπὸν τραβῶ κατὰ τὸ σπῆτι τῶν φίλων μου.

Προχωρήσαμεν ἀρκετὰ, ἐπειδὴ καὶ αὐτοὶ ἠθέλησαν. Ἡ δροσερὴ ἄλμη τῆς θάλασσας μᾶς ἔλουζε εἰς τὸ πρόσωπο. Τὰ λουλούδια εἶχαν ἀνοίξει τὰ κλεισμένα πέταλλά τους γιὰ νὰ ρουφήξουν τὴν θαλλωρὴ τοῦ ἡλίου. Τὰ ζουμποῦλια σκορποῦσαν γύρω τὴν μεθυστικὴν μυρωδιά του. Τὰ πουλιὰ πετοῦσαν παιγνιδιάρικα στὶς φυλλωσιὰς τῶν δένδρων.

Προχωρήσαμε ἀρκετὰ καὶ στὸ τέλος ὁ δρόμος μᾶς ἔβγαλε σ' ἓνα μικρὸ λοφίσκο. Ἀπὸ ἐκεῖ ἡ θεὰ ἦτο ἐξάίσια. Τὰ λευκὰ ἀρνάκια γέμιζαν τὰ καταπράσινα λιβαδιά καὶ τῆς ραχοῦλες τῶν λόφων μὲ τὰ βελάσματά τους. Κάτω ἀπὸ τὸ λόφο εὐρισκόταν ἓνα ρυάκι ποῦ τὰ γάργαρα νερὰ τους κυλοῦσαν μελῶ δικά.

Ὅταν ἄρχισε νὰ σουρουπῶν καὶ ὁ ἥλιος ἄφινε τὸ τελευταῖο χᾶδι του εἰς τὰ πυκνὰ χαμόκλαδα γυρίζοντας ἀκούγαμεν τὸν τελευταῖον μεγαλειώδη ἐσπερινὸν τῶν πουλιῶν μέσα εἰς τὰ βαθυπράσινα καὶ πυκνὰ φύλλα τῶν δένδρων. Τέλος φθάσαμεν σιγὰ—σιγὰ εἰς τὰς οἰκίας μας ἐνθουσιασμένοι.

Δὲν θὰ λησμονήσω μιὰ τέτοια ὥραία ἐκδρομή.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΑΡΑΒΕΛΑΚΗΣ

Εβ' Ρεθύμνης

ρόλον καὶ εἰς τὰς διαφόρους λαϊκὰς δισηδαιμονίας Ἔτσι πιστεύεται ὅτι ὁποῖος σπάσει καθρέπτη θὰ περάσῃ πολλὰ δυστυχῆματα καὶ συμφορὰς ἐπὶ 7 ἔτη. Σημειωτέον ὅτι ὁ καθρέπτης ἔθεωρεῖτο πάντοτε ἀπὸ τοὺς λαοὺς ὡς σύμβολον, τῆς ἀγνότητος καὶ τῆς ἀρετῆς καὶ ἐχρησίμευε διὰ σκοποὺς μαντικῶν. Τέλος δὲν θὰ παραλείψω νὰ ἀναφέρω καὶ ὄρισμένας ἄλλας περιπτώσεις ἐφαρμογῆς τοῦ 7, ὅπως παραδείγματος χάριν τὰ ἐπτὰ μυστήρια τῆς ἐκκλησίας, τὸ εἶδος τοῦ ψωμοῦ ποῦ λέγεται ἐπτάζυμον, τὰ 7 φωνήεντα τῆς Γραμματικῆς, τοὺς 7 χρόνους τῶν ῥημάτων καὶ ἀκόμη τὴν λέξιν «ἐπιψυχος» τὴν ὁποῖαν μεταχειρίζεται τόσο συχνὰ ὁ λαὸς μας. Ὑπάρχουν δὲ τόσαι καὶ τόσαι ἄλλαι ἐφαρμογαὶ αὐτοῦ, αἱ ὁποῖαι διὰ νὰ γράψω θὰ χρειασθῆ ὀλόκληρος τόμος βιβλίου.

ΨΥΛΛΑΚΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ

Ἡγ Πρακτικοῦ

A) Διαφορά τῆς Γενικὴς καὶ ὡς ἀντικειμένου

Πότε ἡ γενικὴ λέγεται ἀντικείμενον ; Ἐξέρω ἀπὸ τὸ σμέναι τάξεις ῥημάτων δέχονται κατὰ πτώσιν γενικὴν, ὅπως π. χ. στεροῦμαι χρημάτων ἐφίεμαι δόξης

Καὶ τότε ἡ γενικὴ (χρημάτων, ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἓνα ῥήμα (ἐδῶ σι λέγεται ἀντικείμενον.

*Ἐχομε ὅμως καὶ περιπτώσεις ἡ γενικὴ δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ ῥήμα, στικὸ ἢ ἐπίθετο ἀκόμη καὶ ἀπὸ ἐπ λέγεται γενικὴ ἀντικειμενικὴ καὶ ὅπως εἰς τὰ παραδείγματα :

(Οὐσιαστ.) παράλειψις καθήκοντι

(Ἐπίθ.) πλήρης υγείας—κενὸς σ

(Ἐπίρρ.) πολλαχού τῆς γῆς.

*Ἄν προσέξωμε ὅμως τὰ οὐσιαστι, τὰ ὁποῖα συντάσσονται μετὰ γενικὴ γωγα ἐκ ῥημάτων, τὰ ὁποῖα συντάσσονται γενικὴν ὅπως :

*Ἐπιμελοῦμαι τῶν μαθημάτων (ἀντικ. μενον)

ἢ τῶν θείων (γεν. ἀντικειμ.) ἐπιμέλεια.

* *

B) Διαφορά μετὰ ἐπιθετικοῦ καὶ κατηγορηματικοῦ προσδιορισμοῦ,

Ἐξέρω ὅτι ὡς ἐπιθετικὸς προσδιορισμὸς τίθεται ἐπίθετο, μετοχὴ καὶ ἄλλο μέρος τοῦ λόγου τὸ ὁποῖον λαμβάνεται ἐπιθετικῶς, καὶ ὅτι ὁ ἐπιθετ. προσδιορισμὸς εἶναι τόσον στενὰ συνδεδεμένος μετὰ τὸ οὐσιαστικόν, πού προσδιορίζει, ὥστε ἀποτελεῖ μετὰ αὐτὸ μίαν ἔννοιαν ὅπως :

ὁ ἐπιμελής (ἐπίθ.) μαθητής.

τὸ ξυσμένο (μετοχὴ) μολύβι.

ὁ τοῦ βασιλέως (γεν. μετὰ τοῦ ἄρθρου=ὁ βασιλεις) θρόνος.

*Ἐπίσης καὶ ὁ κατηγορηματικὸς προσδιορισμὸς ὅπως :

φέρει τὸ μολύβι ξυσμένο.

ἐκέλευσε φαιδρῶ τῷ προσώπῳ.

*Ἀλλὰ ἂν προσέξωμε στὸ παράδειγμα «τὸ ξυσμένο μολύβι» καὶ : «τὸ μολύβι ξυσμένο» θὰ δοῦμε, ὅτι εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν ὁ ἐπιθετ. προσδιορ. «ξυσμένο» δηλοῖ ἰδιότητα τὴν ὁποίαν ἔχει τὸ μολύβι (εἶναι ξυσμένο πάντοτε), ἐνῶ εἰς τὴν δευτέρα περίπτωσιν ὡς κατηγορηματ. προσδιορ. δηλοῖ ἰδιότητα τὴν ὁποία ἀποκτᾶ τώρα τὸ μολύβι (τώρα πού θὰ τὸ φέρῃς νὰ εἶναι ξυσμένο, ἐνῶ μπορεῖ καὶ νὰ μὴν ἦταν πρὶν). Ὡστε ὁ μὲν ἐπιθετ. προσδιορ. δηλοῖ μίαν ἰδιότητα τὴν ὁποίαν ἔχει πάντοτε τὸ προσδιοριζόμενον οὐσιαστικόν, ἐνῶ ὁ κατηγορηματικὸς δηλοῖ ἰδιότητα, τὴν ὁποίαν ἀποκτᾶ τώρα (τὸ προσδιοριζόμενον οὐσιαστ.) καὶ μπορεῖ νὰ εἶναι παροδική.

ΕΜΜ. ΠΑΠΑΜΑΤΘΑΙΑΚΗΣ

Καθηγητῆς Γυμνασίου Ἱεραπέτρας

με.

στ

ρι

ους

ποία
εμαι)

ποίας
ουσια
ἢ τότε
μενον,

τὰ ἐπίθε-
ται παρά-
πίσης με

Διχόνοια ! Κόρη σκληρῆ, γεμάτη κακία ζήλεια. Σπέρνει τὸν πόνο καὶ διώχνει τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τοῦ οὐδοῖο μονοπάτι τῆς καταστροφῆς. Νικά τὴν ὀνόνοια καὶ τὴν ἀγάπη κι' ἔρχεται νὰ γκορεμίξῃ τὰ παλάτια τῆς εὐτυχίας καὶ νὰ κερνᾷ δηλητήριο τὸ ἀτέλε ὡτες στρατιῆς τῶν κουρασμένων μαχητῶν ἀπὸ τὴν πάλιν τῆς ζωῆς τὴς ψυχῆς τῶν ἀγαθῶν καὶ κατῶν ἀνθρώπων. Διαλύει τὴς οἰκογένειες ὅπου βασιλεύει εἰρήνη καὶ καλωσύνη καὶ βάζει τὰ παιδιά, τοὺς γονεῖς ν' ἀναπτύξουν μεταξὺ τους μίσος, τὰ ἀποτελέσματα τῶν ὁποίων γνωρίζομεν. Αὐτὴ δίδει τὰ πλάσματα τὸ ἓνα ἐναντίον τοῦ ἄλλου καὶ ἀνάβει καθε εἶδους κακία στὴν ψυχὴν τῶν ἀνθρώπων. Ἡ αἰμοβόρα ἔχιδνα μπαίνει ἀνάμεσα στὰ Ἑθνη εἰς αὐτὰ πού οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἀδελφωμένοι καὶ ζοῦν εὐτυχισμένοι καὶ δικαίει αὐτοὺς. Βάζει τοὺς ἀνθρώπους νὰ θεωρῇ ὁ ἓνας τὸν ἄλλον ὄχι ὡς φίλον, ὄχι σὰν ἀδελφὸν ὁ ὁποῖος δημιουργήθηκε στὸν κόσμον ὑπὸ τοῦ Ὑψίστου καὶ ἔχει μετ' αὐτὸν τὰ ἴδια δικαιώματα, ἀλλ' ὡς ἔχθρον γιὰ τὸν ὁποῖον δὲν αἰσθάνεται κανένα αἰσθημα συμπαθείας. Τότε ἡ κοινωνία αὐτὴ δὲν δύναται νὰ διατηρηθῇ καὶ νὰ εὐημερήσῃ ἀλλὰ γρήγορα καταστρέφεται. Καὶ πόσα ἄλλα κακὰ δὲν φέρνει ἡ ἀδυσώπητη αὐτὴ κόρη. Καὶ μπροστὰ στὸ σκληρότερο θέαμα μένει ἀσυγκίνητη ἡ παγωμένη καρδιά τῆς κόρης αὐτῆς πού ὀνομάζεται διχόνοια. Γι' αὐτὸ κάθε ἄνθρωπος πρέπει νὰ προσέχη καὶ νὰ δώχνῃ μετὰ κάθε τρόπο τὴν κόρη πού σκοπὸς τῆς εἶναι νὰ διχάξῃ ὅλον τὸν κόσμον. Ἄς ἀφίση τὰ φονικά μαχαίρια τοῦ μίσους κι' ἄς πεταχθῇ στὴν ἀπόμωρη ἄκρη τοῦ παρελθόντος καὶ νὰ στρέφῃ τὰ βλέμματά του πρὸς τὸν μεγάλον Διδάσκαλον τῆς καλωσύνης, ἀγάπης, ὁμονοίας καὶ ὅλων τῶν καλῶν ἀγαθῶν ἀρετῶν. Ἀδελφωμένοι ὅλοι, ἔχθροι καὶ φίλοι, ἄς βαδίσωμεν γοργὰ τὸ δρόμο τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ συναντήσουμε τὴν γλυκεῖα εὐτυχία!

ΣΤΑΜΑΤΑΚΗ ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ

Ζβ' Γ.Θ.Χ.

ΧΩΡΙΣ ΨΩΜΙ

*Ἀρρωστη ἡ μάνα δρῖσκειται στὸ ἀχυρένιο στρώμα κι' ὀκτῶ παιδιά ἀνήλικα γυμνά καὶ νηστικά προσμένουν τὸν πατέρα τους, προσμένουνε ἀκόμα λίγο ψωμάκι μοναχὰ στὰ χέοια νὰ κρατᾷ.

Χωρὶς ψωμί ἀκούγεται δειλὰ νὰ ψιθυρίζουν χωρὶς ψωμί καὶ ζεστασιὰ θὰ μείνουν στὸ σκοτάδι στὴν παγωνιά πού σκέπασε τὸ σπῆτι σὰν ἀρχίζουν ὄλα τριγύρω νὰ μεθοῦν στῆς ἀνείξεως τὸ χᾶδι.

Κανένας ὅμως ἄνθρωπος κανένας δὲν λυγίζει στὸ δρᾶμα αὐτὸ πού παίζεται στὸ σπῆτι τὸ φτωχό. Ὅλοι περνοῦν ἀδιάφοροι καὶ τὸ καθ' ἓνα ἐλπίζει σ' αὐτὸν πού σκόρπισε χερά, μονάχα στὸ Χριστό.

ΠΟΠΗ ΕΜΜ. ΧΡΟΝΑΚΗ

Μαθήτρια Η', Τάξεως Γυμνασίου Ἱεραπέτρας.

ΕΝΑΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ ΣΤΑ ΣΑΒΒΑΘΙΑΝΑ

Πιο πέρα από τὸ Ἡράκλειο πίσω ἀπὸ ἕνα γραφικὸ χωριό, τὴ Ρογδιά, ξανοίγεται ἡ λαγκαδιά τῶν Σαββαθιανῶν, σὰν ἕνα στόμα πελώριο ἀνοιγμένον σὲ μιὰ αἰώνια ἀτελείωτη ἀνάσα.

Τὰ βήματά μου μὲ φέραν μιὰ ὄνειρώδη ἡσυχία γλυκεῖα καλοκαιριὰτικὴ βραδυὰ ὡς ἐκεῖ.

Ὁλόγυρα ὑψωνόταν δένδρα ὑψηλὰ καὶ βαθύσκια καὶ βράχια μὲ κοφτεὲς γάχες ἀπότομες. Οἱ αὖρες οἱ βραδυνές, πνεύματα δημιουργικὰ σκορπίζανε τὶς μυρωδιὰς τους πνοές, κι' ἕνα μυστηριακὸ σουρτὶνο τόνιζε τὸ θρόισμα τῶν φύλλων τῆς πλησιέστερης λεύκας, ποὺ ἄρχιζε τὸ λυγρὸ κὸς τῆς τραγουδάκι.

Κατέβηκα γλυτοτρόντας ἀπὸ πέτρα σὲ πέτρα τὴν πλαγιά, καὶ στάθηκα στὸν τελευταῖο βράχο. Ἄπ' ἐκεῖ ἀκουμπισμένη στὴ γέρικη γάχη ἑνὸς πανύψηλον πλατάνου ἔβριξα μιὰ ματιὰ δλόγυρά μου.

Κάτω χαμηλά, ἀνάμεσα σὲ βοῦρλα καὶ τρουφεροῦς βλαστούς, κυλοῦσε ἕνα ἤρεμο ρέμα ξεχασμένο, παρακλάδι κάποιου ποταμοῦ. Ὁ θόρυβος ποὺ προκαλοῦσε περνώντας μέσα ἀπὸ τὰ χόρτα καὶ τὰ βοῦρλα, ἔμοιαζε μὲ τὸ μονότονο τὰκ — τὰκ τῶν ρολογιῶν ποὺ δὲν παύουν ποτὲ νὰ μετροῦν μάταια τὸν χρόνον. Ἐτόι μάταια κυλοῦσε κι' αὐτὸ τόσα χρόνια, καὶ ποῖος ξέρει πόσα ἀκόμη, καὶ τὰ νερά του χανόνταν κεῖ κάτω ποὺ τὰ δύο βουνὰ ἀγκάλιαζαν τὸν δρίζοντα. Ἐνα χαμηλὸ γεφυράκι ἀπὸ μεπετὸν ἔνωσε τὶς δυὸ ὄχθες του.

Μιὰ κτυπητὴ ρεαλιστικὴ ἐντύπωση μέσα σ' αὐτὸ τὸ παραμυθιένιο τοπίο.

Γύρω στὰ νερὰ λεῦκες καὶ πλατάνια ἔγεροναν τὰ γέρικα κορμιά τους γεμῖατα ρόζους καὶ κουφάλες καὶ φορτωμένα ἀπ' τὸ βάρος τοῦ χρόνου, καθρεπτιζόνταν στὸν σκοτεινὸ αἰώνιο καθρέπτη τους.

Ἐκεῖ στὰ δένδρα χωμένο βαθειὰ στὸ παλῆδ αὐτὸ στοιχεῖο τῆς Ἑλληνικῆς φύσις ξεπετιόταν κάτι ἀπ' τὸ παρελθόν.

Ἦταν ἕνα ἐκκλησιάκι φτωχὸ ἀπομεινάρι δόξας...

Πιο κάτω δίπλα στὸ ρέμα σὰν ἄσπρο περιστερὸ χωμένο μες στὸ πράσινο, ὑψώνεται ἡ σημερινὴ μονὴ τῶν Σαββαθιανῶν. Καὶ μέσα κεῖ σὰν ἀπομεινάρι, ἢ μᾶλλον σὰν ἡρώων ποὺ νὰ θυμίζῃ μιὰ παλιὰ ἱστορία ἑνὸς ἥρωα τῆς Μονῆς αὐτῆς, εὐρίσκεται ἕνα κιβώτιο, μὲ τοποθετημένη ἐντὸς αὐτοῦ τὴν κάρα τοῦ ἀλησομνήτου ἐκείνου Ἱεροδιακόνου, τοῦ ἥρωος αὐτοῦ ποὺ ἔγινε ἡ ἀφορμὴ ἀκόμη ἄλλη μιὰ φορὰ νὰ τιμηθῇ ἡ Κρητικὴ γῆ.

Στὴν μικρὴ πόρτα τοῦ ναοῦ, πάνω ἀπὸ τὸν μικρὸ σταυρὸ, καθισμένη μιὰ κουκουβάγια μοιάζει νὰ διηγῆται τὴν παλιὰ ἐκείνη ἱστορία. Βρισκόμαστε ἔκει τότε στὰ 1866. Τὸ μαῦρο σκοτάδι σκέπαζε τὴν Ἑλληνικὴ γῆ.

Τὴν 30ὴν Αὐγούστου τοῦ ἰδίου ἔτους πιὸ πέρα ἀπὸ τὴν Μονὴ παρὰ τὸν Ἄλυρον ποταμὸ, διεξάγεται ἕνας αἱματηρὸς ἀγώνας μὲ μερικὸς Κρητικούς, ἐπικεφαλῆς τῶν ὁποίων εἶναι ὁ Ἱεροδιάκονος Σαββαθιανῶν Εὐμένιος Βουρεξάκης. Ἀποφασισμέ-

ΕΝ

ΕΚΔΟΤΑ

ἕνα ἄπὸ ψηλὰ ἀκριβῶς δίπλα του. οἱ σχηματίζουν ἕνα κύκλο κοιτῶν-

ποῦ ἔδω ; ρωτᾷ ἕνας ἀστυφύλακας, ρασμένος. Δὲν ξέρω ἀπαντᾶ τὸ κε- ραμ ; ἔφθασα !

σκεῖ κέπτεται ἕναν φίλον του. Τὸν θρί- ριασμ εἶ ἐνῶ στὰ πόδια του εἶναι κουλου- ρος του.

λο ; Δ λέει ἐκπληκτος. Κοιμάσαι μὲ τὸ σκύ- φίλος. τι εἶναι ἀνθυγιεινὸ ; Τὸ ξέρω ἀπαντᾶ ὁ φίλος. οὗς συνήθισε ὁ σκύλος μου καὶ δὲν τὸν πειράξ

ἔως ζητάει ἀπὸ τὴν ἐνσημοπωλήτριαν τοῦ Τα, οῦ ἕνα γραμματόσημο καὶ μιὰ καρ- φίτσα.

Μιὰ φίτσα ; λέει ἡ ὑπάλληλος. Τὶ νὰ τὴν κάνετε ;

Γιὰ καρφιτσώσω τὸ γραμματόσημο στὸ φά- κελλο !

Καὶ γιὰτί δὲν τὸ κολλᾶτε, ὅπως κάνουν ὄλοι ; — Γιατί γράφω στὸν πατέρα μου, ὅτι ἔχω ἀνάγκη ἀπὸ χρήματα καὶ ὅτι... στέγνωσε τὸ σάλιο μου ἀπὸ τὴν πείνα !

Ἐνας Ἀγγλος κι' ἕνα Σκωτσέζος θρῖσκονται σ' ἕνα πλοῖο ποὺ κινδυνεύει νὰ βυθισθῇ. Ὁ Ἀγγλος γο- νατίζει καὶ ἀρχίζει νὰ προσεύχεται. — Θεέ μου, λέει. Σώσε τὸ πλοῖο μας.

Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω, τοῦ λέει ὁ Σκωτσέζος, γιατί ἀνησυχεῖς. Μήπως εἶναι δικό σου τὸ πλοῖο ;

ΜΙΧΑΗΛ ΚΟΤΣΟΛΑΚΗΣ

Ἡδ'. Πρακτ.

νοὶ νὰ ἀγωνιστοῦν, ἂν καὶ ἤξεραν ὅτι δὲν θὰ βα- στοῦσαν πολὺ.

Μ' ἀλλοίμονο ἕνα δρᾶμα οκληρὸ ἐκτυλίσσεται.

Ἡ κουκουβάγια φαίνεται σὰν νὰ μὴ θέλῃ νὰ τελειώσῃ τὴν δραματικὴ ἱστορία της, καὶ τὴν ἀφίνη σὲ κάθε της περαστικὸ νὰ τὴν τελειώσῃ μὲ τὸ τρα- γικὸ της ἐπίλογο.

Καὶ ὁ μεγάλος στρατηλάτης τ' οὐρανοῦ μισο- κλείνει τὰ βλέφαρά του ἀηδιασμένος, σὰν νὰ θυμᾶται τὴν παλιὰ κείνη ἱστορία, ποὺ εἶχε δεῖ πρὶν ἀ- πὸ χρόνια κεῖ δὲ κάτω στὴ γῆ...

Σὲ λίγο σῶπασε κι' ἡ κουκουβάγια κι' ἔγινε νυσταγμένη στὸ ἄλλο μέρος τοῦ σταυροῦ.

Μόνον τὸ ρέμα τοῦ Ἄλυροῦ, ὁ ζωντανὸς ἀκόμη μάρτυρας τῆς παλιᾶς αὐτῆς ἱστορίας, ἐξακολουθεῖ νὰ κυλᾶ στὸ βάθος τῆς σκοτεινῆς φυσικῆς ὁμορφιάς, μ' ἕνα οὐθιμικὸ μουρμούρισμα ποὺ συνοδεύεται ἀπὸ τὸ φύσημα τοῦ ἀνέμου,

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΜΑΛΕΓΙΑΝΝΑΚΗ

Γάστις Ζ'

Γυμνασίου Καστελλίου

Πεδιάδος

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ 1821

Ὁμιλία τοῦ καθηγητοῦ κ. ΜΑΡΚΟΥ ΓΙΑΝΝΑΚΗ κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς 25ης Μαρτίου ἐν τῷ Β' Γυμνασίῳ Χανίων

Ὁ αὐθόρμητος αὐτὸς ἐνθουσιασμός δείχνει ὅτι τὸ μεγάλο ἔθνικόν γεγονός, τὸ σημαντικώτερον στὴν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος, ἡ ἐπέτειος τοῦ 21, φωτίζει τὴν ψυχὴν σας καὶ φλογίζει ἀπὸ τὴν φλόγα τοῦ πατριωτισμοῦ τὰ στήθη σας. Γι' αὐτὸ κάθε χρόνον αὐτὴν τὴν ἡμέραν πάλλεται κάθε Ἑλληνικὴ καρδιά καὶ οἶγνι χαρᾶς καὶ συγκινήσεως πλημμυρίζουν κάθε Ἑλληνικὴ ψυχὴ. Γι' αὐτὸ κάθε χρόνον αὐτὴ τὴν ἡμέραν νοιώθουμε τέτοια ἔθνικα πεσοφάνεια ποὺ πρέπει νὰ ἀμφιβιάλλωμε ἂν κανεὶς ἄλλος λαὸς μπορεῖ νὰ αἰσθανθῆ. Γιατὶ ἐφορᾶζομε τὴν ἀνάστασιν τοῦ Γένους. Γιατὶ ἕνας λαὸς ἀδούλωτος στὴν ψυχὴν ξεσηκώθηκε καὶ ἔσπασε τὰ δεσμὰ μακροχρονίου δουλείας, ξεδίπλωσε πάλιν τὴν γαλάζιαν σημαίαν καὶ ἀνέκτησε τὴν ἐλευθεοσίαν του.

Ἔχουν περάσει ἀπὸ τότε 133 χρόνια καὶ ὁμως ἡ ἡμέρα ἐκείνη ποὺ ἔκρινε τὴν τύχην τοῦ ἁγῶνος μένει καὶ θὰ μένη βαθεῖα χαραγμένη στὸ νοῦν μας, σὰν σύμβολον ἑνὸς λαοῦ ποὺ γεννήθηκε ὄχι μόνον γιὰ νὰ ζῆσιν καὶ νὰ μὴν πεθάνῃ ποτέ, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ διαφωτίζη καὶ καθοδηγῆ τὴν ἀνθρωπότητα στὶς κρίσιμες στιγμῆς. Τὸ ἐξαιρετικὸν αὐτὸ προνόμιον τὸ μοναδικὸν στὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος ἔχει ὁ Ἑλληνικὸς λαός. Ἡ ἀποστολὴ τῆς Ἑλλάδος εἶναι αὕτη. Νὰ προτάσῃ πάντα τὰ στήθη της στὴ βαρβαρότητα, καὶ τὸ μεγαλεῖον της ἔγκειται σὲ τοῦτο ὅτι ἡ αἰωνία Ἑλλάς ὄχι μόνον δὲν λύγισε ποτέ κάτω ἀπὸ τὸ βῆρος τῆς τραπεζίας αὐτῆς ἀποστολῆς, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπωμίστηκε μὲ χαρὰ πάντα. Γιατὶ οἱ ὅμοιοι της εἶναι γιὰ νὰ σηκώνουν τέτοια δυσβάστακτα βάρη.

Ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ἡ Ἑλλάς ἄλλοτε ἰσχυρὰ καὶ μεγάλη ἄλλοτε πάλιν μικρὰ καὶ ἀνίσχυρος ὕληκός, πάντοτε ὁμως ψυχικῶς ἀκαμαία καὶ ἠθικῶς ἀλύγιστη ἠγωνίσθη μόνη ἀνὰ τοὺς αἰῶνας ὄχι μόνον διὰ τὴν ἰδίαν αὐτῆς ἐλευθερίαν ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν σωτηρίαν ὅλου τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου. Μόνη δρθώνεται σὰν βράχος ἀκλόνητος τὸν ὄνον π. χ. αἰῶνα κατὰ τοῦ Ἀσιατικοῦ χειμάρρου. Τοῦ ἀνακόπτει τὴν ὁρμὴν καὶ σώζει τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν ἀνθρωπότητα.

Μόνη ἀγωνίζεται κατὰ τὸν Μεσαίωνα ἐναντίον τῆς Ἀνατολῆς καὶ Βορρᾶ καὶ σώζει τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν κλασσικὴν παράδοσιν. Μόνη ἀντιμετωπίζει τὴν Ἰσλαμικὴν ἐπιδρομὴν καὶ πίπτει τὸ 1453 χωρὶς νὰ αὐθῆ καὶ προσφέρει τὰς ὑπηρεσίας της στὴν ἀνθρωπότητα. Ἡ ἀναγέννησις ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος στὰ φῶτα ποὺ μετελαμπάδευσεν εἰς τὴν Δύσιν. Μόνη παρασκευάζει καὶ πραγματοποιεῖ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ 21 μὲν ὄπλα τὴν θεομουργὸν πίστιν καὶ τὰς εἰς αἶμα ἀφθάστους θυσίας. Ἡ πίστις αὕτη ἐφώτισε καὶ ὠδήγησε τὸν Πιπλ. Πατρ. Γερμανὸν νὰ δώσῃ διὰ σύνθημα τοῦ γενικοῦ ξεσηκωμοῦ κατὰ τὴν

ἀγία ἐκείνην ἡμέραν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ὑψώνοντας στὴν Μονὴν τῆς Ἀγίας Λαύρας τὸ σύμβολον τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὸ ἔμβλημα τοῦ Ἑθνους καὶ νὰ εὐαγγελισθῆ στὴν ἀνθρωπότητα τὴν ἀνάστασιν τοῦ φωτός ὅπως ὁ ἄγγελος τοῦ οὐρανοῦ τὴν σωτηρίαν. Καὶ ἀμέσως ἀναψε ἡ ἔθνικὴ φλόγα καὶ ὁ μέγιστος ὑπόδουλος Ἑλληνικὸς λαὸς ποὺ ἐπὶ ὀλοκλήρους αἰῶνας στέναζε κάτω ἀπὸ τὸ πέλμα τοῦ κατακτητοῦ, ὁ λαὸς αὐτὸς ποὺ ἐπὶ σειρὰν χιλιετηρίδων μετέδιδε στὴν ἀνθρωπότητα τὰ φῶτα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς γνώσεως ἐσήκωσε τὴν αὐλαίαν στὸ θέατρο τῶν θανάτων, καὶ ἄρχισε ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης νὰ γράφῃ τὴν ἐνδοξότερην σελίδα τῆς ἱστορίας του.

Τὸ μέγιστον τότε σκυμμένο κορμὶ τοῦ ραγιαῖ ἀλλὰ ἔξοφει καὶ ἔγινε χαίτη λεονταριοῦ. Καὶ σύσσωμος ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δόθηκε μὲ ἀφάνταστον αὐτοθυσίαν σ' ἕνα ἀπὸ τοὺς μεγαλειωδέστερους ἁγῶνας του. Μιὰ φουρτὰ ἀνθρώπων ὄρθωσε τὸ ἀνάστημά της ἐναντίον τῆς ἰσχυροτέρας τότε αυτοκρατορίας, νὰ νὰ ἀποδείξουν οἱ ἀνθρώποι αὐτοί, μὲ τὰ ἐλάχιστα ὕληκα μέσα ποὺ διέθετον, ἀλλὰ μὲ τὸ μεγάλο ψυχικὸν σθένος, ὅτι ὑπάρχει ἕνας μικρὸς λαὸς ποὺ ἔχει νὰ ζῆ ὅπως καὶ νὰ πεθαίνη γιὰ τὰ ἰδανικά του. Τὰ ἐπικὰ ἐκείνα χρόνια εἶναι κατὰ μέρη ἀπὸ ἡμερομηνίας τόπων καὶ ἡρώων ποὺ ὅλα μαζί ἀποτελοῦν τὸ δράμα καὶ τὸ θαῦμα τοῦ 21. Κάθε μέρα ποὺ ἀκολουθεῖ εἶναι ἕνα χαρακτηριστικὸν ἐπεισόδιον μιᾶς ἀκόμῃ πράξεως ἠρωϊσμοῦ καὶ θυσιῶν, δοκιμασιῶν καὶ ἀγῶνων, ἐνθουσιασμῶν καὶ ἀπογοητεύσεων ἕνα ἀκόμῃ θαρραλέον βῆμα τῶν δυνάμεων τῆς ἐπαναστάσεως ποδὸς τὸ πολυπόθητον Νικηφόρον τέρμα. Κάθε μέρα τῆς ἐποποιίας ἐκείνης εἶναι καὶ μιὰ ἐπέτειος πολεμικῶν γεγονότων μικροτέρας ἢ μεγαλυτέρας σημασίας. Κάθε μέρα ἀντιστοιχεῖ σὲ πράξεις ποὺ δώσανε τὴν ἠπίστην αἴγλην στὴ δικαίαν ἐκείνην ἐξέγερσιν τοῦ σλαβωμένου λαοῦ. Κάθε—μέρα, ποὺ τόσο οὐσιαστικὰ συνέβαλε στὸ ξέσπασμα καὶ στὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 21 εἶναι ἡ ἀνάμνησις καὶ πνευματικὴ ἐπιβίωσις τῶν πολεμικῶν θούλων καὶ τῶν παραδειγμάτων τῆς ἀρχαίας ἱστορίας μὲ τοὺς Μασαθῶνες, τὶς Θεομοτύλες καὶ τὶς Σαλαμίνας. Καὶ ἡ ἀνάμνησις αὕτη διεσώθηκε ἀσβεστῆ σ' ὅλους τοὺς χρόνους τῆς σκλαβιᾶς χάρις στὴ λογία παράδοσιν τοῦ Βυζαντίου ποὺ μὲ τὸν κλῆρον διετήρησε ἄρροπην στὴ λαϊκὴν ψυχὴν καὶ ἐστραμμένην στὰ πρόσωπα τοῦ κλασσικοῦ μεγαλείου. Τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν τὸ πνεῦμα καὶ τὸ δίδαγμα της, φιλοδόξησαν νὰ ἐπαναλάβουν οἱ ἡγῆται τοῦ 21. Τὴν ὥραν ποὺ θαρραλέα πολεμοῦσαν νὰ σπιάσουν τὶς ἀλυσίδες τῆς δουλείας τῶν. Χάρις δὲ στὴν τάσιν αὕτην μπόρεσαν οἱ Εὐρωπαῖοι φιλέλληνας διανοοῦμενοι καὶ καλλιτέχνες, φιλόσοφοι καὶ ποιηταὶ νὰ ἀντιληφθῶν τὴν εὐρύτερην

Με κάθε μεγαλοπρέπεια και συγκίνηση τὰ σχολεῖα τῆς πόλεως Χανίων καὶ τῶν Ἐπαρχιῶν ὅπως καὶ ὅλης τῆς Κρήτης, Δημοτικὰ καὶ Γυμνάσια, ἐφώτασαν μετὸν πανηγυρικώτερο τρόπο τὴν μεγάλην μας ἐθνικὴν ἐπέτειον. Σ' ὅλα τὰ σχολεῖα ἔγιναν ἐορτὲς καὶ ἐξεφρονήθησαν λόγοι. Ὁ Ἐθνικὸς παλμὸς καὶ ὁ ἀκράτητος ἐνθουσιασμὸς ἦσαν τὰ κύρια χαρακτηριστικά. Ἡ παρέλαση τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν ἄφησε τὶς καλύτερες ἐντυπώσεις ἀπὸ τὸ παράστημα τὸ συμμετρικὸ καὶ ἀγέρωχο βῆδισμα, τὴν αἰσιοδοξίαν καὶ τὴν χαρὰ γιὰ τὸ μέλλον, τὴν αὐτοπεποίθησιν καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν γιὰ τὸ παρὸν καὶ τὴν νοσταλγίαν καὶ τὴν συγκίνησιν γιὰ τὸ παρελθόν. Δεβντόχρομοι γνήσιοι ἀπόγονοι τῆς Κρητικῆς ράτσας οἱ μαθηταὶ τοῦ Β'. Γυμνασίου ἀπέσπασαν τὰ δίκαια χειροκροτήματα τοῦ κόσμου, χωρὶς νὰ ὑστερήσουν καθόλου οἱ λεβέντες τοῦ Α'. Γυμνασίου μετὶ τῆς ἀθάνατης Κρητικῆς στολῆς τους, οἱ ὑπερήφανοι μαθητὲς τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς καὶ Ἐκκλησ. Σχολῆς ὡς καὶ τῶν ἰδιωτικῶν Γυμνασίων, Προτύπου Λυκείου καὶ Παπαϊωάννου μετὶ τῆς χαρακτηριστικῆς γιὰ κάθε σχολεῖο ἐνδυμασίης καὶ χρώματα.

Ἡ παρέλαση τῶν μαθητριῶν τοῦ Γυμνασίου

πνευματικὴ καὶ ἐκπολιτιστικὴ σημασία τῆς ἐξεγέρσεως ἐκείνης ὥστε μετ' ἐνθουσιασμὸν νὰ τὴ θεωρήσων σὰν μιὰ ἀνάστασιν ἐκ νεκρῶν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, τοῦ Θεμιστοκλῆ, τοῦ Λεωνίδα, τοῦ Κυναίγειου.

Ὁ Μπαϊρον, ὁ Οὐγκώ, ὁ Λαμαρτίνος, ὁ Σατωβριάν καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἠμνοῦσαν τὰ κατορθώματα τῶν πολεμιστῶν καὶ τῶν ναυμάχων τοῦ 21 σὰν νὰ εἶχαν προστάτους ἀσπίδοφόρους ὀπλίτας ἢ σὰν νὰ ἔβλεπαν ὅσα ἀνέπλασε ἡ φαντασία τοῦ Αἰσχύλου ὅταν περιέγραψε τὰ Περσικὰ καράβια κατατροπυμένα ἀπὸ τὰ ἔμβολα τῶν ἀτρομήτων Ἑλληνικῶν πλοίων ποὺ τὰ κινούσε πρὸς τὴν νίκην ὄχι ἀτμὸς ἢ ἀνεμὸς ἀλλὰ ἡ θαλασσινὴ ψυχὴ τῶν Θεμιστοκλέων.

Μὰ καὶ στὸ μεγάλο καὶ σκληρὸ ἀγῶνα τοῦ Ἐλευθέρου κόσμου κατὰ τῆς τυρανίας ἢ Ἑλλάδα πῆρε πάλιν τὸν προαιώνιον ρόλο τῆς τοῦ πρωτοπόρου πρωταγωνιστοῦ. Κι' ἔτσι οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης ὁ ἕνας μετὰ τὸν ἄλλον πέφτανε κάτω ἀπὸ τὸ ζυγὸ τοῦ μηχανοκινήτου ἐπιδρομέως. Ἡ Ἑλλάδα σήκωσε καὶ πάλιν τὸ ἀνάστημά της καὶ σάλπισε ἀπὸ τὶς κορυφωγραμμῆς τοῦ Γράμμου τοῦ Σμόλικα τὸ «ὄχι» καὶ τὰ τρόπαια τῶν Μαραθῶνων καὶ ὀλοκαυτώματα τῶν Ψιρῶν, ἐνεψύχωσαν τὸ ἔθνος εἰς τὸν ἀγῶνα, καὶ ἔσωσε σὰν ἄλλοτε, σὰν πάντα τὸν πολιτισμὸν, στάθηκε στὸ ἴδιο ὕψος, τὸ ἀφθαστο γιὰ ὀποιοδήποτε ἄλλο λαὸ ὅπως στὸ ἴδιο ὕψος εὐρίσκοντο οἱ Ἕλληνες ποὺ ἀντιμετώπισαν τὸ Μηδικὸν κῆμα καὶ οἱ χριστιανοὶ ποὺ ἐπὶ χίλια χρόνια ἔφραζαν τὸν δρόμον στὴ βααβυρότητα ποὺ ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος ἐξεχύνετο κατὰ τοῦ Βυζαντίου.

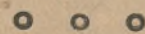
Νὰ γιὰτὶ ἡ Ἑλλάδα ποτὲ δὲν πεθαίνει.

Θηλέων καὶ Ἑλληνογαλλικῆς Σχολῆς μετὶ τὴν διμορφὴν ἐνδυμασίαν τους καὶ τὸ πραγματικὰ συμμετρικὸ τους βῆδισμα συνελήθησαν τὴ θεαματικὴ καὶ ὄρατῆ ἐμφάνισιν. Οἱ πρόσκοποι καὶ ὀδηγοὶ ἔδωσαν πάλιν τὸν ξεχωριστὸ τόνον μετὶ τὴν πενταρχίαν τους καὶ τὸ παράστημά τους.

Ἀπὸ τὰς ἐθνικὰς ἐορτῆς ποὺ ἔγιναν εἰς τὰ Γυμνάσια σημεῖον τὴν ἀπλῆ, ἀλλὰ συμβολικὴ καὶ χαρούμενη ἐορτὴ τῶν μαθητῶν τοῦ Β'. Γυμνασίου, ἡ ὁποία ἔγινε τὴν πρωτὴν τῆς 24 Μαρτίου εἰς τὸν περίβολον τοῦ Γυμνασίου. Μετὰ τὴν πατριωτικὴν καὶ ἐμπνευσμένην ὀμιλίαν τοῦ καθηγητοῦ κ. Μαροκογιαννάκη, τὴν ὁποίαν δημοσιεύσαμε σὲ ἄλλη στήλη, ἐπὶ κολούθησαν πατριωτικὰ καὶ δημοτικὰ τραγούδια ἀπὸ τὴν χορωδίαν τοῦ Γυμνασίου καὶ πετυχημέλες ἀπαγγελίης ποιημάτων τὰ ὁποία ἔγραψαν μαθηταὶ τῆς Η' καὶ Ζ' τάξεως. (Δρακουλάκης καὶ Σιπυρόκης) καὶ ἀπήγγειλαν μαθηταὶ τῆς Στ' τάξεως (Καλοῦτζάκης Κελαϊδῆς, Παπαμαρκάκης). Τὸ βράδυ τῆς 25 Μαρτίου, ἀπὸ τοῦ ραδ. σταθμοῦ Χανίων μετεδόθη μία πατριωτικὴ μαθητικὴ ἐκπομπὴ ἀπὸ τοὺς μαθητὰς τοῦ Β' Γυμνασίου διὰ τὴν ἐπέτειον τῆς 25 Μαρτίου ἡ ὁποία ἐσημείωσε ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν.

Εἰς τὸ Α'. Γυμνάσιον ἔγινε πανηγυρικὴ ἐορτὴ τὸ ἀπόγευμα τῆς 25 Μαρτίου μετ' ἕνα πλουσιώτατον πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον ἄρσεν πολλὸν σὲ ὄσους εἶχαν τὴν εὐτυχίαν νὰ τὸ παρακολουθήσουν. Ἐορτῆς ἔγιναν στὸ Γυμνάσιον Θηλέων, τὴν Ἐμπορικὴν Χανίων, στὰ Ἰδιωτικὰ Γυμνάσια, στὴν Ἐκκλ. Σχολὴν μετ' ἐπιτυχίαν καὶ παραλήρημα ἐνθουσιασμοῦ εὐόωνα σημαῖα γιὰ ἕνα καλύτερον ἐθνικὸν μέλλον. Ἀξιοπρόσεκτη γιὰ τὴν πρωτοτυπίαν τῆς καὶ τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν τῆς ἦτο ἡ ἐορτὴ τῆς Ἑλληνογαλλικῆς Σχολῆς Καλογραιῶν Χανίων, μετ' ἐμφάνισιν ἀπὸ σκηνῆς ἐξαιρετικῶν ταλέντων μουσικῆς ἠθοποιίας καὶ ἀπαγγελίας.

Ἀπὸ τὰ ἐπαρχιακὰ Γυμνάσια πληροφοροῦμεθα ὅτι καὶ ἐκεῖ ἔγιναν ἐορτῆς καὶ παρελάσεις, ὅπως στὶς Βουκολιῆς ὅπου ἡ ἐμφάνισιν τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τοῦ Γυμνασίου μετ' ἐπιτυχίαν ἐνδυμασίαν καὶ παρήφανον παράστημα ἄφησε τὶς καλύτερες ἐντυπώσεις καὶ ἐλπίδες γιὰ τὸ μέλλον τοῦ Γυμνασίου, στοῦ Ἀλικιανοῦ μετ' ἐπιτυχίαν διδασκτικὴν καὶ θεαματικὴν γιορτὴν τοῦ Ἰδιωτ. Γυμνασίου, στὴν ἠρωικὴν Κάνδανον μετ' ἐπιτυχίαν πρῶτοντο Γυμνασίου τῆς, στοῦ Κολυμβάρι μετ' ἐπιτυχίαν τοῦ, στὶς Καλύβες, στοῦ Καστέλλι, στὴν Παλαιόχωρα, καὶ σὲ ὅλα τὰ Γυμνάσια τῆς Κρήτης τὰ φυτῶρια τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, τὰ ἄντρα τοῦ ἐθνικοῦ μεγαλείου μας, τὰ ὁποία ἔδωσαν καὶ τὸν ξεχωριστὸ τόνον στὸν πανηγυρικὸν ἐορτασμὸν τῆς 25ης Μαρτίου.

ΜΑΘΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ 4^{ON}

Εἰς τὸ ἄκρον ἐνὸς σχοινίου μήκους 150 ἑκατ. δέ-
νομεν ἓνα δοχεῖον πλήρες ἀπὸ νερό, τοῦ ὁποῖου τὸ
ὄλιγον βάρος εἶναι 3 χιλιόγραμμα. Περιστρέφομεν
εἶτα τὸ δοχεῖον, κατὰ τὸν τρόπον ὥστε νὰ περιγράφη κύ-
κλον κατακόρυφον. Ζητεῖται:

1ον Πόσας στροφάς πρέπει νὰ κάνῃ κατὰ δευτερό-
λεπτον τὸ δοχεῖον, ὥστε νὰ μὴ χύνηται τὸ νερὸ ὅταν
τὸ ἀνοικτὸν στόμιον τοῦ δοχείου εὑρίσκηται πρὸς τὰ
κάτω. καὶ 2) Νὰ προσδιορισθῇ ἡ τάσις τὴν ὁποίαν
ὀφίσταται τὸ σχοινίον εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν
τὸ περιστρεφόμενον δοχεῖον ἐκτελεῖ δύο στροφάς κα-
τὰ δευτερόλεπτον.

Ἐπισημ. Ἐξαιρετικὰ ἀπλῆ. Κατὰ τὰ προηγούμε-
να μαθήματα. Γνωστά: 1) Τὸ μήκος τοῦ σχοινίου,
ἦτοι ἡ ἀκτὴ τῆς διαγραφομένης περιφερείας=150
ἑκατ. 2) Τὸ βάρος τοῦ περιστρεφόμενου σώματος, ἦ-
τοι 3 χιλιόγρ. Ἄγνωστα: 1) Ἡ ταχύτης τῆς περι-
στροφῆς, δηλαδὴ πόσας στροφάς ἐκτελεῖ κατὰ δευτε-
ρόλεπτον καὶ 2) ἡ τάσις τοῦ σχοινίου, δηλ. ἡ ἔντα-
σις τῆς φυγοκέντρου δυνάμεως, ὅταν ἐκτελεῖ τὸ πε-
ριστρεφόμενον σῶμα δύο στροφάς κατὰ δευτερόλεπτον.

Ἡ ἄσκησις ὡς ἐμφαίνεται ὑπάγεται εἰς τὸ κε-
φάλαιον τῆς φυγοκέντρου δυνάμεως. Ἀνατρέχοντας
εἰς αὐτὸ εὐρίσκομεν ὅτι, ἡ φυγ. δύναμις εἶναι, ἀνά-
λογος τῆς μάζης τοῦ περιστρεφόμενου σώματος, ἀνά-
λογος τοῦ τετραγώνου τῆς ταχύτητος καὶ ἀντιστρό-
φως ἀνάλογος τῆς ἀκτίως τῆς διαγραφομένης περι-
φερείας ἦτοι $F = \frac{M V^2}{\rho}$ Τὸ βάρος ἐνὸς σώματος συνε-
πῶς καὶ τοῦ περιστρεφόμενου ὕδατος μᾶς δίδεται ἄν-
πολλαπλασιάσωμεν τὴν μάζαν του, δηλ. τὸ ποσὸν
τῆς ὕλης ποῦ περιέχεται εἰς αὐτὸ καὶ τὸ ὅποσον πα-
ραμένει σταθερὸν ὅπου καὶ ἂν μεταφέρωμεν τὸ σῶ-
μα, ἐπὶ τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς βαρύτητος, ἡ ἦτις γιὰ
τὰ δικά μας γεωγραφικὰ πλάτη εἶναι περίπου 980:
cm/sec P = M. g.

Γιὰ νὰ μὴ χυθῇ τὸ νερὸ κατὰ τὴν περιστροφὴν,
πρέπει ἡ φυγ. δύναμις νὰ εἶναι ἴση ἢ κατὰ τὴ με-
γαλύτερα τοῦ βάρους τοῦ ὕδατος, δηλ. $\frac{M V^2}{\rho} = M g$ (1)

Ἄς ὑποθέσωμεν τώρα ὅτι τὸ περιστρεφόμενον σῶμα
ἐκτελεῖ X στροφὰς κατὰ δευτερόλεπτον. Τὸ μήκος μιᾶς
ὄλοκληρου στροφῆς, δηλ. τῆς περιφερείας μὲ ἀκτί-
να ρ εἶναι 2 π. ρ. Τὸ ὅλον δὲ μήκος τῶν X στρο-
φῶν θὰ εἶναι 2 π ρ χ. Τόσον μήκος πρέπει νὰ δια-
νύει κατὰ δευτερόλεπτον τὸ περιστρεφόμενον νερὸ διὰ
νὰ μὴ χύνηται. Ἄρα πρέπει νὰ ἔχη ταχύτητα
 $V = \frac{\text{διάστημα}}{\text{Χρόνου}}$ Διάστημα ἐδῶ εἶναι 2 π ρ χ. χρόνος

1 δευτερολέπτου, ἄρα ἡ ταχύτης $V = 2\pi\rho\chi$. (2) ὕψω-
νομεν ἀμφότερα τὰ μέλη τῆς ἐξίσωσως (2) εἰς τὸ
τετραγώνον: $V^2 = 4\pi^2 \rho^2 \chi^2$ καὶ ἀντικαθιστῶμεν
τὸ V εἰς τὴν ἐξίσωσιν (1) ἀπλοποιούμεν συνάμα διὰ
ρ. ἔχομεν: $4\pi^2 \rho^2 \chi^2 = M g$. Διαιροῦμεν ἀμ-
φότερα τὰ μέλη τῆς ἀνισότητος διὰ M ὅτε ἔχομεν:
 $4\pi^2 \rho^2 \chi^2 = g$. Ἀντικαθιστῶντες τὰ γράμματα διὰ
τῶν τιμῶν των καὶ λύοντες ὡς πρὸς X, ἔχομεν

$$X = \frac{1}{2\pi} \sqrt{\frac{980}{150}} \text{ ἦτοι } X = 0,407 \text{ τῆς στροφῆς.}$$

2ον Κατὰ τὴν περιστροφὴν τὸ νερὸ ὑπόκειται
εἰς δύο δυνάμεις: 1) Εἰς τὴν ἔντασιν τῆς βαρύτητος
ποῦ θέλει νὰ τὸ ρίψῃ εἰς τὸ ἔδαφος καὶ 2) εἰς τὴν φυ-
γόκεντρον δυνάμιν ποῦ θέλει νὰ τὸ ἀπομακρύνῃ ἀπὸ
τὸ κέντρον, ἀντιθέτως. Ἄρα προσδιρίζοντες τὴν
φυγόκεντρον δυνάμιν μὲ στροφάς 2 κατὰ δευτερόλε-
πτον ἔχομεν τὴν τάσιν τοῦ σχοινίου ἦτοι: $F = \frac{M V^2}{\rho}$

καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὰ προηγούμενα: $V^2 = 4\pi^2 \rho^2 \chi^2$
ἢ $V^2 = 4\pi^2 \rho^2 \chi^2$ Καὶ διὰ $X = 2$, $M = 3000$
γραμμαρία καὶ $\rho = 150$ ἑκατ. ἢ $F = 4 \cdot 3000$,
 $3,14^2 \cdot 4 \cdot 150$ ἦτοι: $F = 16 \cdot 3000 \cdot 3,14 \cdot 150 =$
71.061.480 δύνες.

Ἐπισημ. 2α

Ἐνα ὑάλινον δοχεῖον περιέχει εἰς τὴν θερμο-
κρασίαν τοῦ 0°, ἓνα κομμάτι λευκοχύσου βάρους
200 γραμμαρίων καὶ 148 γραμμάρ. ὕδραργυρον. Τὸ
δοχεῖον τοιοιουτρόπως πληροῦται τελείως. Εἶτα θερ-
μαίνομεν αὐτὸ ἕως 100° καὶ ζητοῦμεν τὸ ποσὸν τοῦ
ὕδραργυρου ποῦ θὰ χυθῇ. Πυκνότης λευκοχρ. 21, 4,
ὕδραργ. 13, 6.

Καὶ ἡ ἄσκησις αὐτὴ πολὺ ἀπλῆ. Ὑπάγεται, ὡς
ἀμέσως ἐμφαίνεται εἰς τὰς διαστολὰς τῶν σωμάτων
καὶ δὴ τὰς κυβικάς. Ἀνατρέχοντες εἰς τὸ σχετικὸν κε-
φάλαιον τῆς θερμότητος, εὐρίσκομεν ὅτι πάντοτε, ἔ-
χομεν τὴν ἐξίσωσιν:

Ὅγκος περιεχομένου = μὲ τὸν ὄγκον τοῦ περιέ-
χοντος.

Ἐπίσης: συντελ. κυβ. διαστολῆς λευκοχύσου
 $= \frac{1}{37700}$ τῆς ὑάλου $= \frac{1}{48700}$ τοῦ ὕδραργυρου
 $= \frac{1}{5550}$ ὄγκος περιεχομένου = ὄγκος λευκοχρύ-
σου + ὄγκος ὕδραργυρου ὄγκος δὲ περιέχοντος =
ὄγκος ὑάλου εἰς 100°.

Ἐξ ἄλλου: ὄγκος λευκοχύσου = $\frac{\text{Βάρος λευκ.}}{\text{Πυκν. λευκ.}}$
 $\frac{200}{21,4}$, ὄγκος ὕδραργυρου = $\frac{148 - X}{13,6}$ 2 = τὸ ποσὸν
τοῦ ὕδραργυρου ποῦ ἐχύθη εἰς τὴν θερμοκρασίαν τῶν
100°.

Ἄρα: $\frac{200}{21,4} \left(1 + \frac{100}{37700}\right) + \frac{148 - X}{13,6} \left(1 + \frac{100}{5550}\right) =$
 $\left[\frac{200}{21,4} + \frac{148}{13,6}\right] \left[1 + \frac{100}{38700}\right]$ ἐξ ἧς $X = 2,3$ γραμμά-
ρια περίπου.

Σημειώσεις: Ὁ ὄγκος τῆς ὑάλου θὰ εἶναι τὸ ἄ-
θροισμα τῶν ὄγκων λευκοχύσου καὶ ὑάλου εἰς 0°,
διότι εἶναι τὸ δοχεῖον πλήρες, ἄρα V ὄγκος ὑάλου:
 $\frac{200}{21,4} + \frac{148}{13,6}$.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΚΑΒΕΛΑΚΗΣ

Φυσικός. Γυμνασιάρχης Β' Γυμνασ. Ἄρ. Χανίων

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ

Ἀπὸ ὅλα τὰ Γυμνάσια τῆς Κρήτης καταφθάνουν καθημερινῶς πολλὰς δεκάδες γράμματα μὲ πολλὰς συνεργασίας, ὅπως θὰ βλέπουν οἱ ἀναγνώστες μας στὴ στήλη ἀλληλογραφίας. Αὐτὸ μᾶς ἐνισχύει στὴν προσπάθειά μας καὶ μᾶς δικαιώνει ἀπόλυτα, γιὰ τὴν ἐπιβολὴ τοῦ περιοδικοῦ σὰν παγκρητίου πᾶν περιοδικοῦ. Θὰ παρακαλέσωμε τοὺς φίλους μας νὰ μᾶς στέλνουν ὅσο μποροῦν καλύτερες συνεργασίες πρωτοτύπων, μὲ ποικίλα κατὰ προτίμηση μαθητικὰ καὶ ἐπικαιρὰ θέματα εὐθύμα καὶ διασκεδαστικά ὥστε νὰ κινουῦμε τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἀναγνώστου καὶ ἴλα αὐτὰ διορθωμένα ἀπὸ τοὺς καθηγητὰς σας γιὰ νὰ μᾶς ἀπαλλάσσετε ἀπὸ ἓνα μεγάλο κόπο ἐλέγχου τόσων ἑξοριστῶν κάθε δεκαπενθήμερο. Ἡ «Μαθ. Ἠχώ» εἶναι πλέον περιοδικὸ μὲ ἀξιώσεις καὶ δὲν πρέπει νὰ δημοσιεῖ πρόχειρα πράγματα. Μᾶς διαβάζουν πολλὰς χιλιάδες ἀναγνώστες ἐντός καὶ ἐκτός τῆς Κρήτης καὶ πρέπει νὰ τὸ ἔχουν αὐτὸ ὑπ' ὄψει καὶ οἱ συνεργάτες μας.

ΣΕΛΙΔΑ

ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Ἡ «Μαθ. Ἠχώ» ἡ ὁποία ἀγκάλιασε ὅλο τὸ μαθητικὸ κόσμον τῆς Κρήτης δὲν μποροῦσε νὰ μείνῃ ἀδιάφορη σὲ μιὰ παράκληση τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς Χανίων κ. Σταυριανᾶκη περὶ παραχωρήσεως ξεχωριστῶν τῆς σελίδων εἰς τὰς Ἐμπορικὰς Σχολὰς Κρήτης, εἰς τὰς ὁποίας νὰ ἐκτίθενται αἱ ἀπόψεις τῶν Σχολῶν, οἱ σκοποὶ καὶ ἐπιδιώξεις τῶν, εἰδικὰ μαθήματα ἐμπορικῆς φύσεως κ.λ.π. Μαθηταὶ καὶ μαθήτριά τῶν ἐμπορικῶν Σχολῶν ἀναμείναιτε ἀπὸ τὸ προσεχὲς τεῦχος μας τὴν νέα καινοτομίαν μας ποὺ γίνεται ἀποκλειστικῶς γιὰ σᾶς καὶ γίνετε ὅλοι σας φανατικοὶ ἀναγνώσται καὶ ὑποστηρικταὶ τοῦ περιοδικοῦ σας, γιὰτὶ καὶ δικό σας εἶναι πλέον μὲ τὴν νέαν του καινοτομίαν, κοντὰ στοὺς συμμαθητὰς σας τῶν πραγματικῶν καὶ κλασικῶν Γυμνασίων καὶ τῶν λοιπῶν Σχολῶν τῆς Κρήτης. Τὰς σελίδας αὐτὰς θὰ

ἐγκαινιάσωμεν ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς τεύχους μὲ χαιρετισμὸν τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς Χανίων, παρακαλοῦμεν δὲ καὶ τοὺς κ. κ. Διευθυντὰς τῶν ἄλλων Ἐμπορικῶν Σχολῶν Κρήτης νὰ μᾶς γράψουν τὰς σχετικὰς τῶν ἀποφύσεις καὶ νὰ ὑποδείξουν εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν τὰ θέματα ἐμπορικῆς φύσεως καὶ διαφωτίσεως τὰ ὁποία θὰ μᾶς στείλουν. Διὰ νὰ δημοσιευθῇ ἓνα θέμα πρέπει κατ' ἀνάγκην νὰ ἔχη ἐλεγχθῆ ἀπὸ τὸν διευθυντὴν τῆς Σχολῆς καὶ νὰ φέρῃ ἐνυπογράφως τὴν ἔγκρισίν του, διὰ νὰ ἀποφύγωμεν τὰς ἀντιγραφὰς καὶ τὰ κακό τεχνα καὶ πρόχειρα θέματα.

ΑΘΗΝΙΚΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

Ἡ ομάδα Πίγκ—Πόγκ τῶν μαθητῶν τῆς πόλεως Χανίων ἀποτελουμένη ἀπὸ τὸν Θεόδωρον Σουλᾶκον Ζ' τάξεως Β. Γ. Χ. (ἀοχηγὸς) καὶ Ἀναγνωστάκη Μιχ. Στ' τάξ. Β. Γ. Χ., Χειλαδάκη Κων(νον) καὶ Θεόδωρον Μασέλον Ἐμπ. Σχ. Χανίων, ἐνίκησε τὴν ομάδα Ἡρακλείου εἰς ἀγῶνα ὁ ὁποῖος ἔλαβε χώραν τὴν 25 Μαρτίου εἰς τὸ Ἡρακλεῖον, μὲ σύνολον 7 ἐπιτυχιῶν ἔναντι 2.

Συγχαίρομε ὀλόθερμα τοὺς ὡς ἄνω συμμαθητὰς μας καὶ εὐχόμεθα πάντα σὲ ἓνα ἀνυστερόβουλο καὶ πολιτισμένον ἀγῶνα νὰ στέφονται ἀπὸ τὴν ἴδια ἐπιτυχία.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΑΙ ΑΝΤΙΓΡΑΦΑΙ

Δυστυχῶς μᾶς στέλλονται πολλὰ θέματα ἀντιγραμμένα. Ἡμεῖς πιστεύομε ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ὑπάρχη μαθητῆς ἢ μαθήτρια ποὺ νὰ φτάσῃ στὸ σημεῖο αὐτὸ τῆς καταπτώσεως καὶ τῆς αἰσχρᾶς ἀπάτης νὰ θέλῃ νὰ ξεγελάσῃ τὸν ἑαυτὸν του καὶ τοὺς ἄλλους καὶ νὰ δῇ τὸ ὄνομά του δημοσιεύμενον κάτω ἀπὸ μιὰ ξένη ἐργασία. Εἶναι ντροπὴ σας, ἀγαπητοὶ μας συμμαθηταὶ καὶ συμμαθήτριά, εἶναι ὑποτιμητικὸ καὶ προσβλητικὸ, εἶναι ἀσυνειδησία καὶ ἀναισθησία αὐτὸ ποὺ κάνετε, εἶναι ξένο πρὸς ἐκεῖνα ποὺ κάθε μέρα διδασκόμεθα, εἶναι μιὰ τακτικὴ κλεψιάς καὶ ἀπάτης στὴν ὁποία ἀπὸ τῶρα θέλετε νὰ συνηθίσετε, εἶναι

ἓνα ζήτημα ποὺ φέρνει ἀκόμη καὶ εὐθύνες ποινικῆς, ἀλλὰ εἶναι καὶ ἓνα δικαίωμα νὰ σᾶς καταγγείλωμε εἰς τοὺς γυμνασιάρχους σας καὶ νὰ ἀποβληθῆτε ἀπὸ τὰς σχολεῖα σας. Ἐμεῖς σᾶς δώσαμε ἓνα δικό σας δημοσιογραφικὸ βῆμα ὄχι γιὰ νὰ σᾶς μάθωμε τὴν κλεψιά καὶ τὴν ἀπάτη, ἀλλὰ γιὰ νὰ σᾶς δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ παρουσιάσετε τὴν δική σας πνευματικὴ δημιουργία. Πολλὰ ἀπὸ τὰ ἀποστελλόμενα πρὸς δημοσίευσιν θέματα τὰ βλέπομε πὼς εἶναι ἀντιγραμμένα καὶ τὰ παραμερίζομε. Ἀλλὰ μερικὰ μᾶς ἐξέφυγαν καὶ δημοσιεύτηκαν, δὲν ἐξέφυγαν ὅμως ἀπὸ τὸ ἀγρυπνο μάτι τῶν χιλιάδων ἀναγνωστῶν μας. Καὶ συγκεκριμένως καταγγέλλομε πρὸς τὸ παρὸν γιὰ νὰ τὸ μάθουν ὅλοι οἱ ἀναγνώστες μας τὰς ἐξῆς συνεργασίας :

1) «Μάθημα στενογραφίας» τῆς Ἐθαγγ. Μαρματάκη τάξις Στ' Γ.Θ.Χ. τὸ ὁποῖο ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ 9ον τεῦχος, ὅτι εἶναι πιστὴ ἀντιγραφή, ἀπὸ τὸ περιοδικὸ «Ζωὴ τοῦ Παιδιοῦ» τῆς 15 Ἰανουαρίου 1947 ἀριθ. φύλλ. 7 σελίς 21.

2) «Στὰ χρόνια τοῦ 1821» 10ον τεῦχος τῆς μαθητρίας Ἐλένης Φραγκιαδάκη τάξ. Στ' Γυμν. Νεαπόλεως, ὅτι εἶναι ἐπίσης πιστὴ ἀντιγραφή ἀπὸ τὸ ἴδιο περιοδικὸ «Ζωὴ τοῦ Παιδιοῦ» ἔτος Γ' ἀριθ. φύλλ. 155 σελίς 96.

3) «Στὸ φαντάρο» (10ον τεῦχος) τοῦ Ἰωσ. Ζαμπεδάκη Ζα Πρ. ὅτι κατὰ τὸ πλεῖστον εἶναι ἀντιγραμμένο ἀπὸ γνωστὸ ποίημα τοῦ Ἡλίας Τσαπατσόρη.

4) Ἄλλα πολλὰ ὅπως τὸ «Ἔλπιδα, ἐλπίδα» (9ον τεῦχος) «Σὴν τὴ Μάρθα» (7ον τεῦχος) καὶ μερικὰ ἄλλα γιὰ τὰ ὁποία πρέπει νὰ βροῦμε τὰ πρωτότυπα κείμενα γιὰ νὰ κάνωμε ἀσφαλέστερα τὴν παραβολή.

Πρέπει νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν τους οἱ συνεργάτες μας ὅταν πιάσουν τὴν πέννα νὰ γράψουν, ἔχουν καὶ μιὰ βαρεῖα εὐθύνη καὶ ὅτι θὰ τοὺς διαβάσουν καὶ θὰ τοὺς κρίνουν χιλιάδες ἄτομα μικροὶ καὶ μεγάλοι.

Μιὰ δυασκευὴ ἢ δεχόμεστε ἔ-

Ὁ χαρακτήρ τοῦ Σωκράτους ἦτο εἰς τὸν ὑπέριστατον βαθμὸν πρᾶος καὶ ἡρεμῶς. Ἐντελῶς ὁμοῦς διάφορος ἦτο ὁ χαρακτήρ τῆς συζύγου του Ξανθίππης ἢ ὅποια ἔτο θυμώδης καὶ εὐερέσθιτος καὶ τὸν θυμὸν της ἔδεικνυε πολλάκις καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ συζύγου της.

Μίαν ἡμέραν λοιπὸν ἄνευ αἰτίας ὕβριζεν αὐτὸν. Ὁ Σωκράτης ὁμοῦς ἔμενε ἀπαθῆς. Τοῦτο παρώρογιεν περισσότερον τὴν σύζυγόν του ἥτις ἄρχισε νὰ φωνάζῃ δυνατὰ καὶ νὰ διπλασιάζῃ τὰς ὕβρεις. Τότε ὁ Σωκράτης ἐσηκώθη ἡσύχως διὰ νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς οἰκίας ἐκεῖνη δὲ μανιώδης ἐκ τῆς ὁργῆς ἤρπασεν ἐν δοχεῖον γεμάτῳ νερῷ καὶ τὸ ἔρριψεν κατὰ τοῦ ἐξερχομένου συζύγου της. Ὁ Σωκράτης τότε εἶπε: «τὸ περίμενα μετὰ τὰς βροντὰς καὶ τὰς ἀστραπὰς ἔρχεται συνήθως ἡ βροχὴ.» Μίαν ἄλλην ἡμέραν ὁ Σωκράτης ἐχαιρέτισε κάποιον πλούσιον Ἀθηναῖον, τὸν ὅποιον συνήνησε εἰςτὸν δρόμον. Ἐκεῖνος ὁμοῦς δὲν τοῦ ἀνταπέδωσε τὸν χαιρετισμὸν, ἀλλὰ διῆλθε ὑπερηφάνως. Οἱ φίλοι του ἠγανάκτησαν διὰ τὴν ἄπρεπὴ ταύτην διαγωγὴν τοῦ πλουτοῦ, ἀλλ' ὁ Σωκράτης εἶπεν εἰς αὐτοὺς «διατὶ ἀγανακτεῖτε τόσον; Ἐὰν ἐβλέπατε κανένα ἄνθρωπον ἀσχημότερον ἀπὸ ἐμένα, δὲν θὰ σὰς ἔκανε καμμίαν ἐντύπωσιν, τί λοιπὸν σὰς πειράζει ἂν αὐτὸς εἶναι ὀλιγώτερον εὐπρεπῆς ἀπὸ ἐμέ;»

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΕΜΜ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ

Τάξις Ζ! Γυμνασίου Νεαπόλεως

ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΜΑΣ ΤΗΣ 15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Θὰ κυκλοφορήσῃ πανηγυρικὸ ἀφιερωμένον
στὴ μεγάλη ἑορτὴ τῆς ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΣΥΝΗΣ

ΤΟ ΠΑΣΧΑ

Στείλετέ μας ἐγκαίρως τὰς συνεργασίας σας.

να ἀνέκδοτο, μιὰ ἄσκηση κλπ. ἀλλὰ ὄχι κι' αὐτὸ πὸν ἀνακαλύψαμε. Σκεφθῆτε τί θὰ λέῃ ὁ κόσμος τί θὰ λένε οἱ καθηγητῆς μας τί θὰ λέῃ πρῶτα πρῶτα ὁ ἴδιος ὁ ἑαυτὸς μας μ' αὐτὴ τὴν αὐταπάτη. Μᾶς κάνετε καὶ μᾶς πολὺν διστακτικὸν ἀπὸ τώρα καὶ ὕστερα εἰς τὴν ἐπιλογὴν τῶν θεμάτων. Ἐχομε δημοσιεύσει θέματα συμμαθητῶν καὶ συμμαθητριῶν μας ἄριστα, δικὰ τους δημιουργήματα καὶ ὑπερηφανερύμαστε γι' αὐτὰ, καὶ δεχόμεστε πολλὰς φορὰς σαγχαρητήρια. Δὲν πρέπει αὐτὴ τὴν ἀνώτερη πνευματικὴ ἐκδήλωσιν νὰ τὴν κηλιδώνουν μερικοὶ καὶ δὲν πρέπει νὰ τὸ ἀνεχθῆ κανεὶς συμμαθητῆς ἢ συμμαθήτριά μας ἀλλὰ νὰ μᾶς τὸ κάνουν γνωστὸ μόλις ἀνακαλύψουν ἀντιγραμμένον θέμα, γιὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ θὰ λάβωμε καὶ ὀρισμένα μέτρα, ὥστε στὸ μέλλον νὰ ἀποφευχθῆ τὸ ἄθλιο καὶ ἐξευτελιστικὸ αὐτὸ φαινόμενον. Προηγουμένως ὁμοῦς θὰ θέλαμε νὰ ἔχωμε τὴ γνώμη τῶν συνεργατῶν καὶ ἀνταποκριτῶν μας.

Δὲν θέλω ἀπὸ τὴν χάρι σου Θεέ μου δὲν ζητῶ πράγματα ὅπου φθείρονται καὶ σβύνουν καὶ περνοῦν. Δὲν θέλω αὐτὰ πού ἔχασαν ἄλλοι ν' ἀναζητῶ γιατί κι' ἀπὸ τὰ χέρια μου μιὰ μέρα θὰ χαθοῦν.

Ἄς μὴν μοῦ δώσεις δύναμη τοῦ Διγενῆ τ' Ἀκρίτα κάλλιο νὰ μὴν σκεπῶ ποτὲ νὰ σοῦ ζητήσω αὐτό.

Ἄς μὴν μὲ κάνεις ὁμορφη ὡσὰν τὴν Ἀφροδίτη γιατί μιὰ τέτοια ὁμορφιὰ ποτὲ δὲν πεθυμῶ.

Ἄς μὴν μοῦ στείλῃς θησαυροὺς αὐτὸ δὲν τὸ γυρεύω κι' οὔτε τοῦ Κροίσου τὰ φλουριὰ ποτὲ δὲν σοῦ ζητῶ. Θέλω μ' ἀγάπη στὴν καρδιὰ ἐσένα νὰ λατρεύω καὶ τὸ δικό σου θέλημα νὰ κάνω ὅσο ζῶ.

ΖΩΗ ΟΡΝΕΡΑΚΗ

Η' Πρακτικῷ Γ.Θ.Χ.

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ

—Τὰ πλουσιώτερα ὄρυχέα Ἀδαμάντων ὑπάρχουν στὴν Ν. Ἀφρικὴ στὸ κράτες τοῦ Ἀκρωτηρίου.

—Εἰς τὴν Κεντρικὴ Ἀφρικὴ ὑπάρχει ἡ ἀσθένεια τοῦ ὕπνου προερχομένη ἀπὸ τὸ δάγκωμα τῆς μύγας τσέ—τσέ.

—Ἡ φάλαινα μπορεῖ νὰ μείνῃ μέσα στὴν θάλασσαν μόνο 20 λεπτά.

—Ἡ ἐφημερὶς τοῦ Λονδίνου «Ρέκορντς» εἰς ἓνα νέον διαγωνισμὸν της ὀρίζει ὡς ἑπαθλον δύο δωρεὰν εἰσιτήρια ταξιδίου στὴν Σελήνη . . . μετ' ἐπιστροφῆς.

—Τὸ μεγαλύτερον ξενοδοχεῖον τοῦ κόσμου εἶναι τὸ «Τομανάτια» καὶ εὐρίσκεται στὸ Καρακάς τῆς Βενεζουέλας καὶ ἔχει 1.600 δωμάτια.

—Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς μεγάλους ἄνδρες τῆς Ἱστορίας ἦσαν μονόφθαλμοι ὅπως ὁ Ἀνρίβας, ὁ Καρχηδόnius, ὁ Λυκοῦργος ὁ περίφημος νομοθέτης τῆς Σπάρτης, ὁ Φίλιππος τῆς Μακεδονίας, ὁ πατέρας τοῦ Μεγ. Ἀλεξάνδρου, ὁ Νέλσον ὁ ἑξακουστὸς Ἄγγλος ναύαρχος.

ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΡΑΓΚΟΥΔΑΚΗΣ

Ηβ' Πρακτικῷ

—Ἡ εἰς τὸν ἀνθρώπινον ὄργανισμὸν γεννῶνται καὶ ἀποθνήσκουν ἡμερησίως 500 ἑκατ. αἰμοσφαίρια.

—Τὸ χαρτὶ κατεσκευάσθη γιὰ πρώτη φορὰ τὸ 1000 μ. Χ.

—Ἡ πυρῆτις ἀνεκαλύφθη τὸ 1336.

—Ἡ μεγαλύτερα λίμνη τοῦ κόσμου εἶναι ἡ Κασπία θάλασσα.

—Ὅτι τὸ πρῶτο πολεμικὸ ὄπλο πού ἐχρησιμοποιήσε ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἡ σφενδόνη.

—Ὅτι ὁ πρῶτος φάρος τοῦ κόσμου κτίσθηκε τὸ 300 π. Χ. εἰς τὸν Φάρον τῆς Ἀλεξανδρείας.

—Ὅτι τὴν πενικιλίνην ἀνεκάλυψε ὁ Ἄγγλος Σέρ Ἀλεξ. Φλέμινγκ.

ΠΑΧΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Στ Α.Γ.Χ.

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Χριστουλακη Πολύμιναν Στ' φέρων.
Γ. Θ. Χ.

Σε ευχαριστούμε πολύ. Φροντίστετε για ευρύτερη κυκλοφορία. «Το Σάλπισμα» καλό, αλλά δέν του δίδεις πρωτοτυπία.

Καλογριδου 'Αθανασίω Ζα' Γ. Θ. Χ.

Το ίδιο και σε σένα
Συνζουλακην Στυλ Η' Καστελιου Κιο.

Καλή η εργασία σου, αλλά με το συνηθισμένο τρόπο και περιεχόμενο. Στείλε μας τίποτα μαθητικό.

Σαμψών 'Ελενη Εβ' Γ. Θ. Ρ.

Και σε σένα το ίδιο.
Φρχυλιαδκη 'Ελενη Στ' Γυμν. Νεαπόλεως.

Σε ευχαριστούμε πολύ.

Βασιλακην 'Αδμη.
'Επίσης.

Σμυρακην Στ. Ζυ' ΣΓΧ, Κα-
νέλου Τροσουλ Β' Γυμν. Θ Ρεθ,

Μαυρομιχαλακη Πόπη Ευ' Γ.Θ.Χ.,
Πετρακη Κική Στ' Γ.Θ.Χ., Δε-
ντάρη Νίκη Γ.Θ.Χ., Παπαδκη

Δέλα Στ' Γ.Θ.Χ. Σχολή.

Η συνεργασία σας εγκρίνεται.
Σας ευχαριστούμε πολύ.

Χατζιδακην Μινώλην Ζυ' Πρ.
Β. Γ. Χ.

'Επίσης.
Κουρνιδακην Κωννον Ζβ' Πρ.

Β. Γ. Χ.

Στείλε μας πρωτότυπα και εϋθυ-
μα μαθητικά θέματα.

Γιακουμακη Κική Δα Γ. Θ. Χ.
Συνηθισμένο θέμα!

Μπαλακην Δημ. Γυμν 'Ιερξ
πέτρας.

Σε ευχαριστούμε πολύ. Το Γυμ-
νάσιό σας, το θεωρούμε ιδρυτικό

για τη «Μαθ. 'Ηχώ» και πρέπει
να παίρνουν όλα τα παιδιά το πε-
ριοδικό. Κάμτε κάθε κίνηση και

γράφετέ μας.
Κοσρίτην Κωννον Γυμν. Ρεθ.

Πολύ σε ευχαριστούμε. Όλοι οι
συμμαθηταί μας του Ρεθύμνου

πρέπει να γίνουν θερμοί υποστη-
ρικταί του περιοδικού. Είναι και

δικό τους περιοδικό.
Τζανακην Αίμ. Στ' Γυμν

'Ιεραπ.

Η «Χαραυγή» καλή.
Μπρόκου Πηπ. Γυμν. 'Αγίου

Νικολάου.

Φαίνεται πως έχεις μια ποιητική
προδιαθέση. Μελέτησε όμως πολύ

πρίν γράψης.
Χριστουλακη Πολ. Στ' Γ. Θ. Χ.

Στείλε μας και άλλο πιδ ενδια-

Νικολιδακην Κ. Ζυ' Πρ.
Γράψε κάτι άλλο μαθητικό.

Παλογιώργη Στέλλα Εβ' Γ.Θ.Ρ.
Καλή η συνεργασία σου.

Σταυρακάκη Γεώργ. απόφ.
'Εκκλησ. Σχολής.

Σε ευχαριστούμε.
Καβελακην Γεώργ. Εα' Α. Γ. Χ.

'Εχομε πολλά παρόμοια.
Κελζίδην Βασ. Α.Γ.Χ.

Δέν είναι πλήρης η εργασία σου
περι χαιρετισμών.

'Αποστολακην Πολ. 'Εκκλ. Σχο-
λή

Στά ποιηματάκια σου υπάρχει
πνοή. Μελέτησε όμως προηγου-
μένου.

Κατερινάκη Γεώργ. Η' Πρ.
ΒΓΧ, 'Αρτεμιν Βιδακη Στ' Γ.Θ.Χ.

'Ελήφθησαν.
Σμυρπρεβαλάκη Γεώργ. Ζ' Καστ.

Κιο.
Στείλε μας άλλο ποίημα. Σε ευ-

χαριστούμε:
Νικολουδακην Κωννον Γυμν.

Βαμνον.
Στείλε άλλο πιδ εϋθυμο.

Παπακωνδρακην Γεώργ. Ζ'
Γυμν. Καστ. Πεδιάδος.

'Ατεχνα ακόμη.
Λεωντζίκη 'Αντ. Ηβ' Πρ.

Β. Γ. Χ.
Στείλε άλλο θέμα. Αυτό όχι επί-

καιρο.
Δορμιτινού Εϋγγελία Γ. Θ. Ρ.

Σε ευχαριστούμε πολύ. Αί συ-
νεργασίαι σου πάντοτε καλαί. 'Από

τό τόσο προοδευτικό σας Γυμνάσιο
περιμένομε πολλά.

Κολοκοτρώνην Εύαγγ. Ε' Καστ.
Κισσάμου.

'Ελήφθησαν. Σε ευχαριστούμε.
Προτιμούμε τα ανέκδοτα του θρα-

νίου.
Παράκληκην Κλ. Στ' Α. Γ. Χ.

Προτιμούμε ανέκδοτα μαθητικά.
Μελάκη Μιχ. Εβ' Β. Γ. Χ.

Γιατί είναι κακογραμμένο ;
Χαριτάκη Ν. 'Ιδιωτ. Γυμν. Πη-

κκίωάννου.
'Ελήφθησαν. Στείλε και άλλα

με περισσότερο ενδιαφέρον. 'Από
τό Γυμνάσιό σας περιμένομε καλές

συνεργασίες.
Πραϊανακην Γ. Ηβ' Κλ. Α.Γ.Χ.

Τό χρονογράφημά σου έχει λίγη
τέχνη. Μελέτησε όμως προηγουμέ-

νως. 'Υστερεί στην χρονογραφική
του γραμμή κεντρική ιδέα και δι-

δαγμα, απαραίτητα στοιχεία για
ένα χρονογράφημα.

Τσίκην Κωννον Ζυ' Πρ. Β.Γ.Χ.
'Υστερεί τό ποίημά σου τούτο.

Σπανουδακην 'Ιω. 'Ιδιωτ. Γυμν.
Παπαϊωάννου.

Στείλε μας καλύτερα μιά καλή
σου έκθεσοϋλα. 'Από τά ανέκδο-

τα προτιμούμε τά μαθητικά.
Φρχυκεϋλη Ειρήνη Γ' Γυμν.

'Ιερκπέτρας.
Τό ποιηματάκι σου κάτι λέει.

Προσπάθησε ακόμη.
Ρωμνιάν Γεώργ. Δ' ΕΣΧ

Οί δυό στροφές κάτι λένε. Τό
άλλο άτεχνο. Λυμούμεθα αλλά δέν

μπορούμε να δημοσιεύωμε πρόχει-

ρα και άτεχνα ποιήματα. Διάβασε
προηγούμενως. Στείλε μας άλλο.

Κουκάκη Βάνια Στ' Γ.Θ.Χ.
Μεγάλη η συνεργασία. Μπορείς

να την περιορίσης στο μισό ; έτσι
θα τής δώσωμε και ενδιαφέρον.

Βουβάκη 'Εμμ. Ζ' Γυμν
Βαμνον

Μας άρέσουν, έχουν και ενδιαφέ-

ρον είναι όμως γλωσσικώς κακο-

γραμμένα. Συναστεϊλε τα γραμμένα
στη δημοτική και με προσοχή.

Ξανθουδακην 'Ιω. Ε' Καστ Κιο.
Στείλε άλλα με ενδιαφέρον και

διδασκικά.
Χρυζόν Β. Τας Γ' 'Ιερκπέτρας.

Πολύ σε ευχαριστούμε μικρό μας
φίλε. Γράψε άλλο ποιηματάκι.

Χατζηδακη Μαρία Στ' Γυμν.
'Ιερκπέτρας.

Γράψε μας γενικά για την κίνηση
των κατηχητικών στην κομήπολή

σας. Τό ποίημα δέν είναι επίκαι-

ρο. Προτιμούμε μαθητικά θέματα.
Ψυλλάκη Στέλλα Εβ' Γ.Θ.Ρ

Στείλε μας άλλο θέμα μαθητικό.
Μανουσακην Μιλτ. Ζα' Καστ.

Πεδιάδος
Σε ευχαριστούμε. Θέλωμε μιά

πληρέστερη μελέτη για την αθλητι-
κή κίνηση του Γυμνασίου σας.

Κασωτάκη 'Ι. Η' Κλ. ΓΑΡ
'Ελήφθη άργά. Στείλε μας άλλο.

'Ορφανουδακην Γεώργ. Η' Κλ.
ΓΑΡ

Στά ποιήματά σου υπάρχει έμ-

πνευση, Στείλε μας κανένα σε συγ-

κεκριμένο θέμα. Πρέπει να προσέ-

ξης εις τόν στίχο και τό μέτρο ως
και σε μιά κεντρική ιδέα.

'Αποστολάκη Πολύκρηπον
ΕΣΧ

Τά ποιήματά σου ύστερούν. Διά-

βασε ποιήματα προηγούμενως και
ποιητικήν

Θεοδωρογιώργην 'Εμμ. ΕΣΧ
Δυστυχώς ελήφθη άργά. Γράψε

κάτι άλλο σχετικό με τὴ Σχολή σας.
Καραγιαννακὴν Γεώρ. Η' Πρ
Κακογραμμένο καὶ ἀκατάλληλο.
Φραγκεδάκη ρ. Εὐ' ΓΘΧ
Προτιμοῦμε μιὰ βραβευμένη σου
ἐκθεση.

Μαλαξικιάνην Μπ. Στ' Α'
ΓΑΧ

Καλὸ τὸ θέμα. Θέλει διόρθωμα
ὅμως.

Τερεζάκην Ἰω. Γ' ΕΣΧ
Σὲ εὐχαριστοῦμε.

Χαροτακὴ Σούλα Στ. Καστ.
Πεδιάδος:

Σὲ εὐχαριστοῦμε πολὺ, τὸ ποιή-
μά σου ὄχι ἐπικαιρὸ πλέον στείλει
ἄλλο. Περιοδικὰ στέλνομε πολλὰ
στὸ Γυμνάσιό σας—Φροντίσατε γιὰ
τὴν καθολικὴ κυκλοφορία.

Καντζιλὰκη Μαρίας Στ' Καστ.
Πεδιάδος.

Μὰς συγκινοῦν τὰ καλά σας λό-
για—τὸ σατιρικό σου ποίημα μὰς
ἀρέσει, θέλει ὅμως διόρθωμα. Ἄν
μπορεῖς νὰ τὸ ξαναστείλῃς διορθω-
μένο καὶ προσεκτικότερα γραμμέ-
νο, ὡς πρὸς τὸν στίχο καὶ τὸ μέτρο.

Γεωτέτην Γιάννην—Μυριάδην
Η' Κλ. Α' Γ. Α. Χ.

Πολὺ σὲ εὐχαριστοῦμε καλὴ μας
φίλε—Στὰ ποιήματά σου ὑπάρχει
διάθεση καὶ πνοή, ὑστεροῦν στὴν
τεχνικὴ—Διάβασε πολὺ Νεοέλληνες
ποιητὲς, μετρικὴν καὶ στιχοτυγι-
κὴν. Θὰ δημοσιεύσωμε τὸ καλύτε-
ρο. Στείλει ἄλλα ὄχι σὲ πένθιμο
καὶ μελαγχολικὸ μῶτιβο γραμμένα
ὅπως τοῦτα. Δεχόμεθα κάθε συνερ-
γασία ἀπὸ τὸ ἀδελφικό μας καὶ τό-
σο προσοδευτικὸ Α! Γυμνάσιο, Ἡ
Μαθ. Ἡχὼ ἔχει ἀνοικτὲς τὶς στή-
λες της γιὰ ὅλους τοὺς μαθητὲς
καὶ μαθήτριες τῆς Κρήτης, χωρὶς
καμμιά διάκριση. Ζητοῦμε τὴν συ-
νεργασίαν τοῦ Γυμνασίου σας, στὴν
πνευματικὴ αὐτὴ παγκρήτιο κίνη-
ση ποὺ τιμᾷ πραγματικὰ τὸν μαθη-
τικὸ κόσμον.

Καλογυρίδου Ἀθην. Ζη Κλ. Γ. Θ.
Χ

Στείλε μας καλύτερα μιὰ μικρὴ
μελέτη περὶ τύχης.

Παροχλάκη Κλ. ΣΤΒ, Α. Γ. Α. Χ.
Τὸ ποίημα ὑστερεῖ. Διάβασε πρὶν
γράφῃς ποιήματα.—Σὲ εὐχαριστοῦ-
με γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον.

Μινουακὴ Ἀνν, Γυμν. Πεδ,
Τξξ Στ'

Πολὺ σὲ εὐχαριστοῦμε. Ἄνα-
γνωρίζομε μιὰ θερμὴ ὑποστηρί-
κτρια. Τὰ ἀνέκδοτα θὰ δημοσιευ-
θοῦν.

Κολακτρώνην Εὐάγγ. Ε' Γυμν,

Καστελλ. Κιο

Διακρίνομε ἓνα καλὸ μας φίλο.
Τὸ ἀνέκδοτο καλὸ, ὑστερεῖ ὅμως
στὸ γράψιμο—Στείλε μαθητικὰ ἀ-
νέκδοτα.

Περσελάκη Ἀριτδὴν Εβ' Γυμν.
Βηκου:

Σὲ εὐχαριστοῦμε καὶ σὲ συγχαί-
ρομε. Τὸ σατιρικό ποιημάκι θὰ
δημοσιεύσωμε.

Ἀποστολάκη Γεώργ. Δ' Ε.
ΣΧ.

Σὲ εὐχαριστοῦμε—Αὐτὸ τὸ παρα-
κολουθοῦμε. Τὸ σατιρικό σου ἔχει
νόημα ἀλλὰ ὑστερεῖ στὸ γράψιμο
Στείλε ἄλλο.

Μαριετάνην Σταν. Δχ Β' ΓΧ
Μιὰ καλὴ προσπάθεια.

Ρωμαντιᾶν Γεώργ. ΔΕΣΧ:

Τὸ διαπιστώσαμε κι' ἐμεῖς δυ-
στυχῶς. Θὰ γράψωμε σχετικῶς καὶ
θὰ λάβωμε μέτρα.—Τὸ ποίημά
σου θὰ δημοσιευθῇ.

Παπαδάκη Βιο, Γυμν Ρεθ,
Συμφωνοῦμε. Ἡ συνεργασία

σου εἶναι πάντα δεκτὴ—Φροντίσε-
τε γιὰ εὐρύτερη κυκλοφορία. Μό-
νο μὲ μεγάλη κυκλοφορία θὰ ἀντι-
μετωπίσωμε τὶς δυσκολίες.—

Κοκκινάκη Ἐλένη Γ. Γυμν
Καστ. Κιο.

Καλὴ ἡ ἐκθεσοῦλα σου θέλει
μονάχα διόρθωμα.

Μαθιουδάκη Θεόδ. ΣΠ' Γυμν.
Παλιόχ.

Διὰ τὸ ἐνδιαφέρον σας μένομε
ἐνθουσιασμένοι. Ἡ συνεργασία
σου θὰ δημοσιευθῇ.

Τσαγκαράκη Ἀντ, Η' Γυμν,
Ἱερπ.

Σὲ εὐχαριστοῦμε.—Τὸ ἀνέκδοτο
καλὸ

Κουφάκη Ἐμμ. Γυμν. Ρεθ.

Ἡ συνεργασία σου γιὰ τὴν προ-
τοτυπία της μὰς ἀρέσει. Θὰ δημο-
σιευθῇ Φροντίσατε μονάχα γιὰ εὐ-
ρεῖα κυκλοφορία τοῦ περιοδικοῦ.
Ἔτσι μονάχα θὰ τὸ στέσωμε ψηλά,
καὶ θὰ διατηρήσωμε τὴν κανονικὴν
του ἔκδοσιν. Περιμένομε πολλὰ ἀπὸ
τὸ Γυμνάσιό σας.

Βρεττάκη Ἰωάννα Η' Γυμν, Ἱε-
ρπ.

Σὲ εὐχαριστοῦμε θερμὰ γιὰ τὰ
τόσα καλὰ λόγια.— Ἡ συνεργασία
σου καλὴ. Θὰ φροντίσωμε νὰ δη-
μοσιευθῇ.— Τὸ Γυμνάσιό σας τὸ
θεωροῦμε δικό μας Γυμνάσιο καὶ
πολὺ κοντὰ μας. Πιστεύομε νὰ γνω-
ριστοῦμε σὲ καμμιά μας ἐκδρομῇ.

Κουτσουλάκη Δημήτρ, Γχ Β Χ
Χ, Κηρυκτοῦρνωτὴν Γεώργ. Ηχ
Πρ, Β, Γ, Χ, Στυρόπουλον Ἀριστοδ.

Ε, Σ, Χ. Φουτράκη Εὐάγγ. Στ, Β, Γ,
Χ.

Σὰς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὶς καλὲς
συνεργασίες σας. Δυστυχῶς ὅμως
δὲν εἶναι ἐπικαιρὸς πλέον μετὰ τὴν
πάρσδον τῆς ἐθνικῆς εορτῆς. Θὰ
περιμένομε ἄλλη συνεργασία σας.

Αμπεριευδάκη Κατίνα ΖΚλ,
Γ, Θ, Ρ. Πιττοριδάκη Ἐμμ, Στ'
Γυμν, Καστέλλιον Πεδιάδος, Μα-

στρουγιαννάκη Ἐλλη Η' Κλ, Γ,
Δ, Ρ, Μαρμαριτάνη Δέου, ΕΣΧ,
Περάκη Μαρίας Δ' Ε, Σ, Χ.

Ζ' Ἰμάκη Μάρω ΕΣΗ

Διαπάτην Νικολ. Σβ' Πρ. Β

ΓΑΧ, Σαρτζετακὴν Θεοδ. ΕΣΧ,
Μαθιουδάκη Θεοδ. Δχ ΒΓΧ, Διχ

κόπουλον Ἰω. Εα' ΒΓΧ, Δερμιτζα

κὴν Νικόλ. Γυμ, Ἱερπ, Τομπανό

πουλον Δημ. Γβ' ΒΓΧ, Σμυρνακὴν

Στ, Σ' Πρ. ΒΓΧ, Ἀρετάνη Δελῆ

Στ' Κλ. ΓΘΧ, Σαράκη Κική Η'

Γαλλ. Σχολῆς, Κευντροῦραν Γεώρ

Α' ΓΑΧ, Ψυλλάκη Σουλ. Ηγ'

ΒΓΧ, Φανουρικὴ Μαρ. Σ' Καστ.

Πεδιάδος, Μαλεγιαννάκη Εὐάγγ,

Σ' Καστ, Πεδ, Χρονάκη Πόπη

Γυμν, Ἱερπ.

Ἡ συνεργασία σας ἐγκρίνεται.

Σὰς εὐχαριστοῦμε. Σὲ κάθε μας

τεῦχος περιμένομε καὶ κάτι καλύτε-

ρο. Σὰς ἐπαναλαμβάνομε, φροντί-

σατε γιὰ εὐρύτερη κυκλοφορία τοῦ

περιοδικοῦ στὸ σκολεῖο καὶ στὴν

τάξιν σας. Ἔτσι μονάχα ὅλοι μαζὺ

θὰ δημιουργήσωμε ἓνα τέλειο πε-

ριοδικὸ πραγματικὸ φάρο τῆς

πλούσιας καὶ ἀνήσυχης μαθητικῆς

ψυχῆς.

Ἀπαντήσαμε σὲ ὅσα γράμματα

ἐλάβαμε μέχρι τὴν 26 Μαρτίου.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΘΡΑΝΙΟΥ

Καίτη: Πῶς; ἔγραψες Δόλα;

Δόλα: Ἄστα καημένη τὰ ἔκανα

θάλασσα;

Καίτη: Πῶς; εἶναι δυνατόν ἐσὺ
νὰ κάμῃς θάλασσα;

Τρώγοντας κουλούρι ὁ Τάκης φω
γάζει τὸν φίλο καὶ συμμαθητὴ του
Γιώργου λέγοντας πρὸς αὐτόν: Ἐ-
φαγα καὶ μένε τὸν κόσμο γιὰ νὰ σὲ
βρῶ.

Γιώργος: Δὲς ψέμματα Τάκη!
Ἄφου τρῶς ἀκόμα! πῶς τὸν ἐφα-
γες!

ΚΑΤΙΝΑ ΔΑΜΠΡΙΝΟΥΔΑΚΗ
Γ. Θ. Ρ. Ταξ. Ζ' Κλ.

131) Ίσοσκελούς τριγώνου ΑΒΓ ή γωνία Α είναι ὀρθή. Ἐὰν δὲ Δ καὶ Ε εἶναι μέσα τῆς ὑποτείνουσας καὶ τῆς ΑΒ νὰ δειχθῇ ὅτι :

$$4(ΔΕ)^2(ΒΓ) = (ΒΓ)^2(ΑΔ).$$

Σταυριάνης Νικ. Ζγ' Πρ.

132) Δίδονται παράλληλοι εὐθεῖαι ΑΒ, ΓΔ καὶ ΖΗ ἡ ἀπόστασις αὐτῶν εἰς τὸ μέσον Μ τῆς ΖΗ ἔχει τὴν κορυφὴν ὀρθή γωνία τῆς ὁποίας αἱ πλευραὶ τέμνουν ἀντιστοίχως τὰς εὐθείας εἰς Θ καὶ Ι. Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ ΘΙ ἐφάπτεται τοῦ κύκλου μέ ἀκτίνα ΜΖ.

133) Ράβδος ὁμογενῆς ἔαρος 5 Κgr. καὶ μήκους 50 cm στρέφεται πε-

ρὶ σταθερὸν ἄξονα, εὐρισκόμενον εἰς ἀπόστασιν 15 cm ἀπὸ τὸ ἄκρον αὐτῆς. Πόση δύναμις πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὸ ἄκρον τοῦτο ἵνα αὕτη ἰσορροπεῖ :

Γραμμικιάνης Ἐμμ. Ζ' Νεαπόλεως

134) Ἐν ἐκρεμές μήκος l ἐκτε-

λεῖ ἐκάστην ἐώρησιν εἰς κρόνον t.

Τὸ ἐπιμηκύνωμεν κατὰ l, καὶ πα-

ρατηροῦμεν ὅτι ἡ διάρκεια τῆς

ἐωρήσεως γίνεται t. Ζητεῖται ἡ ἐ-

πιτάχυνσις τῆς βαρύτητος συναρτή-

σει τῶν l, t, l, t.

Κικιουργιανῆς Γεώργ.

Ζ' Καστ. Πεδιάδος

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

Ἐπιλύσεις τῶν ἀσκήσεων τοῦ τελευταίου φύλλου μᾶς ἀπέστειλαν οἱ : Λιωνῆς Ἰωάν. Ηδ' Πρ. 109, 111, 112, 114—118, 123, 124, 126, 127, Σαριδάκης Γεώργ Ζδ' Βάμου 123, 125. Παπαδογιάννης Καστ. Κισσάμου 109—111, 116. Ροδινάκης Γεώργ. ΣΤδ' Καστ. Πεδιάδος 122. Βασιλάκης Ἐμμ Ζα' Καστ. Πεδιάδος 125. Μπιλάκης Γεώργ. Η' Παλαιοχώρας 125, 126. Παρδαλάκης Κλ. ΣΤδ' Α' Γ. Χ.

Ἐπιλύσεις τῶν tests οἱ : Λιωνῆς Ἰωάν. Ηδ' Πρ. 10, 12, 15, 16, 19. Ρουμελιωτῆς Σοφία Ε. Ο. Σ. Α. 1, 3, 9, 12. Παπαδογιάννης Γεώργ. ΣΤβ' Βάμου 7—13, 16, 19. Μπαρουλάκη Εὐφροσύνη Ζδ' Βάμου 8—10, 12, 15, 16, 19. Ἀρτεμιάκης Ἐλ. Β. Γ. Χ. 7, 9, 11, 19. Σαριδάκης Γεώργ. Ζδ' Βάμου 1, 7, 9, 11, 12, 13. Μητσακῆς Παν. Λα' Β. Γ. Χ. 8—10, 12, 13, 19. Κουτουλάκης Δημ. Γα' Β. Γ. Χ. 3, 5, 7. Λερουκάκης Ἰωάν. Ζ' Καστ. Κισσάμου 8, 10, 12. Φκουριανῆς Μαρίκα Ζ' Καστ. Πεδιάδος 10, 12, 19. Μαλεγιαννῆς Εὐαγγελία Ζ' Καστ. Πεδιάδος 10, 12, 19. Κρουδαράκης Ἐμμ. Ζ' Καστ. Κισσάμου 9, 15. Σαρτζετάκης Θεόδ. Γ' Ε. Σ. Χ. 3, 7, 9, 10, 12, 15, 16. Στυλιανουδάκης Δημ. Γ' Ε. Σ. Χ. 1, 5, 6, 9, 10, 12, 15. Πετρουλάκης Ἰωάν. Ε. Σ. Χ. Γ' 1, 3—8, 12. Τερεζάκης Ἰωάν. Γ' Ε. Σ. Χ. 1—3,

5, 7, 9, 10, 12. Ντουκάκης Εδτ. Γ' Ε. Σ. Χ. 1, 3—7, 13. Κολοκοτρώνης Εὐάγγ. Ε' Καστ. Κισσάμου 8, 13, 15, 12, 14, 19. Κικιουργιάνης Γεώργ. Ζα' Καστ. Πεδιάδος 9, 10, 12, 17. Ροδινάκης Ἐμμ. ΣΤβ' Καστ. Πεδιάδος 12. Βασιλάκης Ἐμμ. Ζα' Καστ. Πεδιάδος 1, 5, 10. Πιτταριδάκης Ἐμμ. ΣΤδ' Καστ. Πεδιάδος 5, 7. Παπακωνσταντίνου Γεώργ. Ζβ' Καστ. Πεδιάδος 1, 3, 6, 7, 7, 10, 12. Κουρῆς Γεώργιος Ε' Καστ. Πεδιάδος 1, 2. Δρακίνας Ἐμμ. Γα' Καστ. Πεδιάδος 3. Κυριακάκης Κων. 1, 12. Δαλαγκιανῆς Μιχ. Γδ' Β. Γ. Χ. 1, 8, 12, 11. Χριστουλάκη Πολύμνια ΣΤγ' Γ. Θ. Χ. 1, 9, 10, 19. Ἀποστολάκης Γεώργ. Δ' Ε. Σ. Χ. 1, 4, 6, 7, 9—12, 15. Παρδαλάκης Κλ. ΣΤδ' Α. Γ. Χ. 1, 4, 7, 9, 13. Μπατσαριανῆς Ἐμμ. ΣΤδ' Β. Γ. Χ. 1, 2, 4,—6, 9, 12. Καρυωτάκη Σούλα ΣΤα' Καστ. Πεδιάδος 9, 10, 12, 15, 16, 19.

Νέας συνεργασίας ἐστειλαν οἱ κάτωθι :

Φραγκῆς Ἀλκιόνης Ζβ' Κλ. Γ. Θ. Χ. Ψυλλάκη Πέπη Ζγ' Κλ. Γ. Θ. Χ. Λιωνῆς Ἰωάν. Ηδ' Πρ. Ρουμελιωτῆς Σοφία Ε. Ο. Σ. Α. Τσουτάκης Ἰωάν. Ηγ' Πρ. Πετράκη Κατίνα Ζγ' Πρ. Παπαδογιάννης Γεώργ. ΣΤδ' Βάμου. Μπελιμπασάκης Γεώργ. Η' Ἱεραπέτρας Παπαγεωργίου Κων. Η' Ἱεραπέτρας

Μουντάκης Κων. Η' Καστ. Κισσάμου. Καληωράκης Ἐμμ. Στ' Νεαπόλεως. Κοτσολάκης Μιχ. Ηδ' Πρ. Σαριδάκης Γεώργ. Ζδ' Βάμου, Κολοκοτρώνης Εὐάγγ. Ε' Καστ. Κισσάμου. Καλογρίδου Ἀθανασία Ζα' Γ. Θ. Χ. Δασκαλάκης Ἰωάν. Ζα' Πρ. Μητσακῆς Παν. Δα' Β. Γ. Χ. Κουτουλάκης Δημ. Γα' Β. Γ. Χ. Λερουκάκης Ἰωάν. Ζ' Καστ. Κισσάμου. Τσιναράκης Ἰωάν. ΣΤδ' Βάμου, Κρουσαράκης Ἐμμ. Ζ' Καστ. Κισσάμου. Μαυριδάκης Ἀλκ. Ηδ' Πρ. Σεϊμένης Ὁρ. Δδ' Β. Γ. Χ. Σαρτζετάκης Θεόδ. Γ' Ε. Σ. Χ. Στυλιανουδάκης Δημ. Γ' Ε. Σ. Χ. Δερμιτζάκης Νικ. Ἀπόφ. Γυμνασίου Ἱεραπέτρας, Καραβιτάκης Μάρκ. Στα' Β. Γ. Χ. Πετρουλάκης Ἰωάννης Γ' Ε. Σ. Χ. Ντουκάκης Εδτ. Γ' Ε. Σ. Χ. Παπαδάκης Χαρ. Ζδ' Πρ. Χαριτάκης Νικ. Ε' Ἰδιωτ. Παπαϊωάννου. Ἀποστολάκης Πολ. Δ' Ἐκκλ. Σχ. Κρήτης, Σκορδαλάκης Ἐμμ. Πόμπης Σταματάκης Νικ. Ζγ' Πρ. Κικιουργιανῆς Γεώργιος Ζα' Καστ. Πεδιάδος, Βασιλάκης Ἐμμ. Ζα' Καστ. Πεδιάδος, Πιτταριδάκης Ἐμμ. ΣΤ' Καστ. Πεδιάδος Παπακωνσταντίνου Γεώργ. Ζδ' Καστ. Πεδιάδος. Μπιλάκης Γεώργ. Η' Παλαιοχώρας Καβαδάκης Ἰωάν. Ζα' Ρεθύμνης Ρωμανίας Γεώργ. Δ' Ε. Σ. Χ. Φαλαγκιανῆς Νικ. Γδ' Β. Γ. Χ. Γραμματικῆς Ἐμμ. Ζ' Γυμν. Νεαπόλεως. Σταματάκης Νικ. Ζγ' Πρ. Βακαλουδάκης Ἐμμ. Δα' Β. Γ. Χ. Ἀποστολάκης Γεώργ. Δ' Ε. Σ. Χ. Μανουσάκη Ἀννα ΣΤ' Καστ. Πεδιάδος Παρδαλάκης Κλ. ΣΤδ' Α' Γ. Χ. Μπατσαριανῆς Ἐμμ. ΣΤδ' Β' Γ. Χ. Καρυωτάκη Σούλα ΣΤα' Καστ. Πεδιάδος. Σοφουλάκης Ἀν. Ἐκκλ. Σχ. Κρήτης.

ΔΙΑΦΟΡΑ TESTS

- 1) Τί υπάρχει τρεῖς φορές στό δευτερόλεπτο, μιά φορά στό λεπτό καὶ καμιά στήν ὥρα;
Καληωράκης Ἐμμ. Στ' Νεαπόλεως
- 2) Τί εἶναι ἐκεῖνο ποῦ συχνά τό κάνει ὁ ἄνθρωπος, τό λυπάται πολλές φορές καὶ ὁμως δὲν φάχνει μετὰ νὰ τὸ ὀρθῇ;
Καλογρίδου Ἀθανασία Ζα' Γ. Θ. Χ.